

THE

Proverbs of Solomon

BY

Rev. Fr. Emmanuel of the H. Ghost,

T. O. C. D.

E 10

MANNANAM.

PRINTED AT THE ST. JOSEPH'S PRESS.

1921.

സൊളൊമോൺ

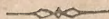
സ്വാധീതങ്ങൾ.

ഭിദ്യശ്രീ

ക. നി. മു. സ. മാണിക്കത്തനാഥൻ

വിരചിതം.

വി. യെരസേപ്പ പി. മുരോലയം,

മാന്നാനം.

൧൯൨൧.

സമുച്ഛിതം.

സുറിയാനിസഭയുടെ മകുടാലങ്കാരവും, സന്മാർദ്ദ
തത്വങ്ങളും വേദാന്തസിദ്ധാന്തങ്ങളും പട്ടികൃതികൾ
മൂലം മനുഷ്യഹൃദയങ്ങളിൽ തറച്ചുറപ്പിച്ച വിശുദ്ധ
കവിയും, സാമൂഹികസഭയുടെ “മല്ലാൻ” എന്ന്
പ്രമാണം ബനദിക്ടീനാസ് മാർപ്പാപ്പായാൽ പ്രഖ്യാപ
നം ചെയ്യപ്പെട്ട വിജ്ഞാനനിധിയുമായ മാർ അന്ത്രേ
മിന്റെ തൂപ്പാടങ്ങളിൽ ഈ ചെറിയ പുസ്തകത്തെ
ഏറ്റവും അമൂല്യമായ സമുച്ഛിതമാക്കുന്നു.

ക. നി. മു. സ. ബ. അമ്മാനവേലപ്പൻ രചിച്ച
 “സോളമൊന്റെ സുഭാഷിതങ്ങൾ” എന്ന ഈ പുസ്തകം ന. സഭയിലെ രണ്ടുപേർ പരിശോധിച്ചിരിക്കു
 യാൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതിന്നു” അനുവദിക്കുന്നു.

ക. നി. മു. സ. പ്രിയോർ ജനറാൾ
 ഔസേപ്പ അലക്സാണ്ട്രോസ് പ.

അമ്മാനവേലപ്പൻ . 2 . 10

. 1 . 2 . 10 . 10

മാനാനം, }
 മൺമ മകരം ൨൦. }

Imprimatur.

പ്രിന്റിംഗ് ഓഫ്

. പ്രിന്റിംഗ് ഓഫ് : 1 : 12 ✠

Changanacherry, }
 27 January 1921. }

അവതാരിക.

നമ്മുടെ മാതൃഭാഷയായ കൈരളിസ്തും, അപകൃ
ടെ പ്രാപ്തിയു തക്ക പുഷ്പി ഇല്ലെന്നുള്ള വാസ്തവം പ്ര
സന്നപൂർവ്വം സമ്മതിക്കേണ്ടതരമുള്ളു. ഈ സ്തൂനതയെ
പരിഹരിക്കുന്നതിന് ആംഗല മലയാളഭാഷകളിൽ
ഒരുപാലെ വിദഗ്ദ്ധന്മാരായ വിദഗ്ദ്ധന്മാർ യഥാശ
ക്തി ശ്രമിച്ചാൻ തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നതായി കാണുന്നതി
ൽ അനല്പമായ സന്തോഷത്തിന് വകയുണ്ട്; എങ്കി
ലും പുറത്തു വന്നിട്ടുള്ള കൃതികളിൽ മിക്കവയും ശ്രം
ഗാരസമ്പ്രദാനങ്ങളും സമാഹൃതികളും ബീജങ്ങളു
ടങ്ങിയവയും ആകുകൊണ്ട് ബാലപല്ലികളുടെ ഹൃദ
യങ്ങളെ പ്രായേണ അവ വഷളാക്കുന്നു എന്നുള്ളത്
ഏറ്റവും പരിതാപകരമായ ഒരു വാസ്തവമാണ്. അ
തിനാൽ, ദൈവഭയത്തേയും ജ്ഞാനത്തേയും ഹൃദയ
ങ്ങളിൽ ഉല്പാദിപ്പിക്കുന്ന ശ്രേഷ്ഠഗ്രന്ഥങ്ങളാണ് ഇ
പ്പോൾ അത്യന്താപേക്ഷിതമായിരിക്കുന്നത്. ഏതാ
ളുമായ ഒരു കൃതിയാണ് എന്റെ മുൻപിലിരിക്കുന്ന
ഈ ചെറിയ പുസ്തകം. ഇതിൽ അനുഷ്ടുപ്പുവൃത്തത്തി
ലുള്ള ൩൦൦ ശ്ലോകങ്ങൾ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഈ
കൃതിയുടെ വിഷയം, ജ്ഞാനികളിൽ അഗ്രഗണ്യനെ
ന്ന് സർവ്വ സമ്മതനായ സോളമന്റെ സുഭാഷിത
ങ്ങളിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ശ്രേഷ്ഠതരമായ ചില ത
ത്വങ്ങളാണ്. മൂലഗ്രന്ഥം വായിച്ചാൽ എന്നതുപോ
ലെയുള്ള രസം ഈ തർജ്ജമയെ വായിക്കുന്നവർക്കും
അനുഭവിച്ചാൻ കഴിയും എന്ന് പ്രത്യേകം പ്രസ്താവി
ക്കേണമെന്നില്ല. അനുഭവിച്ചുതന്നെ അറിയണം. ഉദാ
ഹരണത്തിനായി രണ്ടു ശ്ലോകം പകർത്തുന്നു: -

1 ക്ഷമയുള്ളവനോടേതു -
യോദ്ധാവും സമനായിടാ;
നഗരങ്ങൾ പിടിയ്ക്കുന്നോൻ
ജിതാത്മാവോടുമൊത്തിടാ.

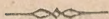
2 ജനിപ്പിച്ച പിതാവിന്നു
വഴിപ്പെട്ടു നടക്കണം;
വൃദ്ധമാന്മാവിനെച്ചെററു
തുച്ഛമാക്കാതിരിയ്ക്കണം.

ഈ ശ്ലോകങ്ങൾ എത്രയൊ ലളിതങ്ങൾ! അവയുടെ അർത്ഥങ്ങൾ എത്രയൊ ഗാഢീരങ്ങൾ! ആശയങ്ങൾ എത്ര ഗഹനങ്ങൾ! കിംബഹുനാ, ഈ വക സത്ഗ്രന്ഥങ്ങളെ വായിച്ചു രസിയ്ക്കുന്നതിന് കഴിയാത്ത ശൂന്യ ഹൃദയന്മാർ ഉണ്ടെങ്കിൽ പ്രസന്നിക്കയല്ലാതെ നിവൃത്തിയില്ല. ഈമാതിരി പുസ്തകങ്ങൾക്കാണ് പാഠ്യപുസ്തകപ്പട്ടികയിൽ സ്ഥലം അനുവദിയ്ക്കേണ്ടത്. പക്ഷെ ശൗഹൃദ രസത്തിന്റെയും ദുഃഖങ്ങളുടെയും അഭാവം ഒരു നൂനതയായി കരുതിവരുന്ന ആധുനിക കാലത്തിൽ ഏതസംബന്ധമായി അധികം വിസ്മയിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ലല്ലോ. സന്മാർഗ്ഗബോധമുള്ളവർ - വിശിഷ്ട, ത്രിസ്ത്വാനികൾ - ഈ കൃതി വാങ്ങി വായിക്കാതിരിക്കുകയില്ല എന്ന് ഗ്രന്ഥകർത്താവിന് ഒരു കൃതാർത്ഥരസ്സു നിശ്ചയമായും അവകാശമുണ്ട്.

സുഭാഷിതത്തിന്റെ ശേഷം ഭാഗങ്ങൾ കൂടി യോഗ്യനായ ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്റെ പരിശ്രമഫലമായി അചിരേണ വെളിയിൽ വരട്ടെ എന്നുള്ള ആശംസയോടുകൂടി വിരമിയ്ക്കുന്നു.

ചെങ്ങളം, 1900. കൈയെഴുത്തുപ്രകാരം
൨൦. ൧൧. ൧൯൦൦. ജെ. അബ്രാഹാം കത്തനാർ

അഭിപ്രായം.

പാലാ,

എന്ന ജനവരി. ൯൨൧.

ദിവ്യശ്രീ ക. നി. മൂ. സ. ഏമ്മാനുവേൽ അച്ചൻ

അവർകൾക്ക്.

ചെത്തിപ്പുഴ.

ലളിതപദ്യ സുഭാഷിത ഭാഷയെ-
ത്തെളിവകം കവിയുംപടി നോക്കി ഞാൻ
കുളിരനോപമിക്യ തിപേത്തുമുൾ-
ത്തളിരിലേവനുമേകമസംശയം.

സുധികളേകമനസ്സോടു വാഴ്ത്തുവോ-
രധികമേനകലൻ സുഭാഷിതം
അധിപതിസ്തുമതിൻപടി ഭീനനും .
നിധികണകുഴിവരൊരു വിത്തമാം.

മതിമയകുമനമകന്നു സൽ-
ഗതി ലളിപ്പതിനൊത്തവിധം നരൻ
ക്ഷിതിയിൽ വാണിടുവാൻ ശരിയേടേമീ-
ക്യ തിയിലുണ്ടുപദേശമനലമായ് .

ഭവനവിശ്രുതമാകുമിതിൽപ്പെടും
പ്രവരമാമുപദേശമശേഷവും
അവസരോചിതമാണവ തീർച്ചയാ-
യവധിയററുള്ളം തെളിവേവനും.

നരകലത്തിനു ഭുഷ്കൃതമാം ഭയ-
 കരതമസ്സു നിറഞ്ഞ ധരിത്രിയിൽ
 പരമദീപസമാന മജസ്രമീ-
 സ്സരസമാംകൃതി നേർവഴി കാട്ടിടും.

നെറിവുശേമുഷി നീതിവിവേകമൻ-
 പരിവുദാരതതൊട്ടഗുണോല്ക്കരം
 ചെറിയവകുരുളാൻ കവനങ്ങളി-
 ള്ളരിയിലുള്ളവ മേത്തരമെത്രയും.

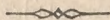
കൊടിയ തിന്മകളിൽ പ്രതിപത്തിയാ-
 യടിവിഴച്ച യുവാക്കളുനന്തരം
 മുടിവുതേടുവതിനിടയായിടാ-
 പ്പടി തുണച്ചിടുമീവിധമാം കൃതി.

പരഗുണത്തിനു ദീക്ഷവഹിയ്ക്കുമ-
 ണ്ണരപെടും കവനങ്ങൾ നിമിത്തവും
 ധരയിലേറെ ഗുണങ്ങളുതിർത്തിടാൻ
 പരമ നീശനനുഗ്രഹമേകണം.

കട്ടക്കയത്തിൽ ചെറിയാൻമാപ്പിള.

ഉപോൽഘാതം.

സോളൊമോന്റെ സുഭാഷിതങ്ങളിൽ ചിലതിനെ പട്ടുരൂപത്തിൽ ഇവിടെ പറയുന്നു.

സുഭാഷിതങ്ങളേതുതന്നെ കാൽസംപൂർണ്ണങ്ങളും ജീവിതത്തെ യഥാവിധി നയിക്കുന്നതിനു ഉപയുക്തങ്ങളുമാണ്. സോളൊമോന്റെതാകട്ടെ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനന്യ ലബ്ധമായ വിജ്ഞതപ്രകാരം സർവ്വാപരി ഈശ്വര നിവേശനത്താൽ അദ്ദേഹം അവയെ പറഞ്ഞിരിക്കുകകൊണ്ടും സമ്പാദ്യ ജീവിതത്തിനു വിശേഷിച്ചും ഉപയുക്തങ്ങളാണെന്നുള്ളതിൽ രണ്ടുപക്ഷമില്ല.

നമുക്കു ധർമ്മജീവിതത്തിൽ മാർഗ്ഗശിക്ഷയായിരിക്കേണ്ട പ്രസ്തുത ദൈവ വാക്കുകളെ നിഷ്പ്രയാസം മനസ്സിൽ ഉറപ്പിക്കുന്നതിനും, അവ ശിലാരേഖപോലെ അവിടെ ഉറച്ചു നില്ക്കുന്നതിനും കവിതാരീതി ഉത്തമമായിരിക്കുമെന്നു കരുതുകകൊണ്ടാണ് ഇതിനായി ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളത്.

നാനാത്വങ്ങളും സാരാത്വങ്ങളും നിറഞ്ഞ ഈ വേദവാക്യങ്ങളെ കഴിയുന്നതും അനുപദമായിത്തന്നെ ഇവിടെ എടുത്തു പറയണമെന്നായിരുന്നു എന്റെ ഉദ്ദേശ്യം. അത് ഒട്ടെല്ലാം സാധിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു വിശ്വസിക്കട്ടെയോ? ഈ ഉദ്ദേശ്യസിദ്ധിയ്ക്കായി ശബ്ദാലങ്കാരാദി ചമൽക്കാരങ്ങളെ പലേടത്തും പരി

ത്രിജിസ്റ്റേണ്ടി വന്നിട്ടുണ്ട്. ദിവിതീയാക്ഷരപ്രാസത്തിന്റെ സംഗതിയിൽ നിഷ്കഷിക്കാത്തതിന്റെ കാരണവും ഇതുതന്നെ. വേദദോഷങ്ങളെ അത്ഥഭംഗവരുത്താതെ മുഴുവൻ ചുരുങ്ങിയ പദസഞ്ചയത്തിൽ പ്രതിബിംബിപ്പിക്കുന്നതിനു പരിശ്രമിക്കുന്ന ഒരുവന്റെ നില, കരചരണങ്ങൾ ബന്ധിപ്പിച്ചു കെട്ടി ഒരാളുടേതുതന്നെയാണെന്ന് വിശേഷിച്ച് പറയേണ്ട ആവശ്യമില്ലെന്നു കരുതുന്നു.

സുറിയാനി, ലാറ്റിൻ എന്ന ഇരു ഭാഷകളിലുള്ള വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ചിലേടത്തെയും നിസ്സാരങ്ങളായ ചില ഭേദഗതികളുള്ളതാണല്ലോ. അങ്ങനെയുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ രചനാസൗഗന്ധ്യത്തെ ഉദ്ദേശിച്ച് ഏതിനെ ഇവിടെ അനുഗമിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നുള്ളത് അദ്ധ്യായം, വാക്യം ഇതുകളുടെ പിറകെ ചേർത്തിട്ടുള്ള “P” “V” എന്ന രണ്ടു അക്ഷരങ്ങൾ ലക്ഷിക്കരിക്കുന്നു. “P” സുറിയാനിയിലുള്ള “പ്ശീത്താ” എന്ന പ്രസിദ്ധ വേദഗ്രന്ഥത്തേയും, “V” ലാറ്റിനിലെ “വുൾഗാത്ത” (Vulgata) എന്ന വിശുദ്ധ ലിഖിതത്തേയുമാണ് നിർദ്ദേശിക്കുന്നത്.

അത്ഥം സുഗമമല്ലാതെയുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ കൊർനേലിയൂസ്-അ-ലാപിടെ (Cornelius a Lapide) തുടങ്ങിയുള്ള വിഖ്യാതന്മാരുടെ വ്യാഖ്യാനങ്ങളെ ആസ്പദീകരിച്ച ചില സൂചനങ്ങൾ കൂടി ചേർത്തിരിക്കുന്നത്, വേദവാക്യജ്ഞാനം അത്രതന്നെ ഇല്ലാത്തവർക്കും ബാലന്മാർക്കും പ്രത്യേകം പ്രയോജനകീഭവിക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു.

കുടുംബങ്ങളുടെ ഭാവിശ്രേയസ്സും ഭാഗ്യവും ഇന്നത്തെ കുട്ടികളുടെ ഭാവിജീവിതത്തെ ആശ്രയിച്ചിരി

കുന്നു. ശൈശവം മുതൽ സന്മാർഗ്ഗതത്വങ്ങളെ അവരുടെ മനസ്സിൽ വിതരണം ചെയ്യുമെങ്കിൽ അവരുടെ ഭവിഷ്യജ്ജീവിതം സാമാന്ത്രികവും ശോഭനവുമായി ഭവിക്കും. അതിനാൽ തങ്ങളുടെ സന്താനങ്ങളുടെയും തങ്ങളുടെ തന്നെയും ശ്രേയോഭിവൃദ്ധിയും യഥാർത്ഥ ഭാഗ്യവും ആഗ്രഹിക്കുന്നവരെല്ലാം, പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ഈ സദുപദേശങ്ങൾ സ്വപുരീപുത്രന്മാരുടെ ശ്രവണേന്ദ്രിയങ്ങളിൽ എത്തുപെടുന്നതിനു ഇടയാക്കാതിരിക്കുന്നില്ലെന്നുണ്ട് എന്റെ ദൃഢമായ വിശ്വാസം.

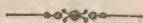
ഈ പ്രസിദ്ധീകരണാമുലം ധർമ്മജീവിതവും അതിൽനിന്ന് ഉദ്ഭവിക്കുന്ന ഐഹികവും പാരത്രികവുമായ ക്ഷേമശേഷ്യങ്ങളും അല്പമെങ്കിലും വാർഷികം നൽകുന്നതിന് ഇടയാകുമെങ്കിൽ എന്റെ പ്രയത്നം സഫലമായി.

ചെത്തിപ്പുഴ ആശ്രമം }
 ചന്ദ്രൻ നവംബർ ൧. }

ക. നി. മൂ. സ.
 മാണിക്കത്തനാർ.

സുഭാഷിതങ്ങൾ.

1 പ്രാജ്യപൗരൂഷനായുള്ള
സോളൊമോന്റെ സുഭാഷിതം
തിരഞ്ഞെടുത്തു ഞാനേതാൻ
പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു ഭാഷയായ്.

2 വൃദ്ധന്മാർക്കുറിവേറാൻ—
മുണ്ടാവാൻ യുവാക്കളിൽ:
സത്യം, നീതി, വിവേകങ്ങൾ—
ഉദിഷ്ടാനുമിതുത്തമം.

3 താതനാകിയ ദൈവത്തിൻ
സുന്ദര, മാനുഷ രക്ഷകൻ,
മാനസത്തിൽ പസിയ്ക്കട്ടെ—
'മോനുവേൽ' മമനാമകൻ.

4 സർവ്വശ്രദ്ധമാകുന്നു
സുജ്ഞാനത്തിൻ സമുത്ഭവം;
ഭോഷൻ തിരസ്സുരിയ്ക്കുന്നു
വിജ്ഞാനം ശിക്ഷണങ്ങളും.

1-7.

5 പിതൃശാസനമെൻ പുത്രാ
സപീകരിയ്ക്കുക സാദരം;
മാതൃവാക്യങ്ങളേയും നീ—
യാദരിയ്ക്കുക സർവ്വദാ.

1-8.

6 ദൈവമാകുന്നു മർത്യം
വിവേകത്തെക്കൊടുപ്പവൻ;

അവിടുത്തെ മുഖാബ്ജത്തിൽ
നിന്നാണറിവു ബുദ്ധിയും. 2-6. P.

7 ഗുണികൾക്കു സുതാ രക്ഷ
വീരവോടേകുമീശപരൻ;
നിർവ്വാജമാനസന്മാർക്കു
തുണയായുമിരുന്നിടം. 2-7. V.

8 സച്ചിന്ത നിന്നെ മൽസ്യനോ!
കാത്തുകൊള്ളമനാരതം;
നീതിമാന്റെ വിവേകം നിൻ
രക്ഷയ്ക്കു ധാരമായ്തരും. 2-11. P.

9 നന്മ, നീതി, സമാധാന—
മിവനിക്കൽ പസിയ്ക്കണം;
കഴുത്തിലവ കെട്ടേണം
നെഞ്ചകത്തെഴുതീടണം. 3-3. P.

10 ഇതു ചെയ്യുകിൽ വിജ്ഞൻ നീ,
ദൈവത്തിന്നും മനുഷ്യനും
നിന്മേൽ കരുണയും ക്രൂര—
മുണ്ടാമെന്നു ധരിയ്ക്കുക. 3-4. P.

11 ദൈവത്തിൽ നിന്റെ വിശ്വാസം
സർപ്പം സ്ഥാപിച്ചുകൊള്ളണം;
സമീപമായ വിവേകത്തെ—
യാശ്രയിക്കേണ്ടാരിക്കലും. 3-5.

12 പ്രവൃത്തികളിലെല്ലാം
ദൈവത്തെച്ചിന്ത ചെയ്യുക,
അവിടുന്ന് ശരിയ്ക്കാക്കും
നിന്റെ കാൽത്തളിരമ്പൊടും. 3-6.

- 13 നിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ നീതന്നെ
വിജ്ഞാനാകേണ്ടതെല്ലാമെ;
ഭയപ്പെടുക ദൈവത്തെ—
പ്രാപത്തേ വിട്ടുമാറുക. 3-7.
- 14 കർത്താവു നിന്നെശ്ശിക്കിച്ചാൽ
ഹത്താർ വാടേണ്ട ലേശവും:
ആരെ സ്നേഹിച്ചു സദൃശ—
നവനേക്കുന്നു ശിക്ഷയും. 3-11; 12.
- 15 വിഷ്ണുവേദകേണ്ട സൽകൃത്യം
ചെയ്യാൻ സാധിച്ചവർ നീ;
സാധ്യമെങ്കിൽ പ്രവർത്തിക്ക
നീയും സൽക്കാര്യമാദരാൽ 3-27.
- 16 പണം കയ്യിലിരിക്കുമ്പോ—
“ഉന്നമോ, വീണ്ടു നാളെ വാ,
അപ്പോൾത്തരാം നിനക്കെ”ന്നു
സഖിയോടു കഥിക്കാലോ. 3-28. P.
- 17 പാപിതൻ വഴിയിൽശ്രുതി—
പോകവേണ്ടമിഥാലക!
അവന്റെ പാപത്തിൽ തെല്ലും
പ്രീതിയുണ്ടായിടേണ്ടതെ. 4-14. P.
- 18 അവന്റെ വാസസ്ഥാനത്തെ—
ക്കടന്നു നീ ഗമിക്കാലും,
അതിനെ വിട്ടു ഭൂതത്തേ—
സ്തകനീടുക സത്പരം. 4-15. P.
- 19 അധർമ്മതാൻ ചെയ്തല്ലാ—
തുറങ്ങുന്നില്ല ഭജനം;

- വരനെത്തട്ടിവിഴിച്ചു
നിദ്ര ഭൃഷ്ടൻ വന്നിട്ടു. 4-16. V.
- 20 അധമോക്തി വമിക്കുന്ന
വദനത്തെയകറ്റണം;
വരഭൃഷണമോതിട—
മധരത്തെയുമച്ചിടാം. 4- 24.
- 21 സ്വന്തമാം ജലപാത്രത്തിൽ
നിന്നുതന്നെ കുടിയ്ക്കു നീ;
നിന്റെ കൂവത്തിലെ വെള്ളം
തന്നെ നിൻപാനമാകണം. 5- 15.
- 22 മനുഷ്യമാഗ്നമെന്നാള—
മീക്ഷിയ്ക്കുന്നു ജഗൽപതി;
മനുഷ്യപാദസഞ്ചാരം
നോക്കുമീശ്വരനെപ്പൊഴും. 5-21. V.
- 23 ഭൃഷ്ടനെസ്സപ്ത ഭൃഷ്ടകൃത്യം
വിടികൂടുന്നു സർവ്വദാ
സ്വന്തമാം പാപപാശത്തിൽ
ക്കുടുങ്ങിപ്പിടുന്നു ഭൃഷ്ടനും. 5- 22.
- 24 മടിയാ! ചെറുതായുള്ളോ—
രെറുവെച്ചെന്നു നോക്കുക;
അതിൻ ക്രിയകളെ കണ്ടു
വിജ്ഞനായിബുദ്ധിയ്ക്കുക. 6-8. V.
- 25 അതിനില്ലൊരുനേതാവൊ
ഗുരുവൊ—നോക്കുകെങ്കിലും
കരുതുന്നശനോപായം
കൊയിത്തുസമയങ്ങളിൽ. 6-7; 8. V.

- 26 ഉറക്കമല്ലമല്ലം വി—
ശ്രമമല്ലമിളയ്ക്കലും;
ദരിദ്രവരും നിങ്കൽ
ധനക്ഷയവുമന്തികെ. 6-10. 11.
- 27 ഉത്സാഹിച്ചുദ്യമം ചെയ്യാൻ
ഫലമുത്തമമായ്തരും
ദാരിദ്ര്യം നിന്നെ വിട്ടോടും
ഭരസ്ഥാനത്തു സതപരം. 6-11. V.
- 28 ഗർവ്വമേന്മയുള്ള നേത്രങ്ങൾ,
പൊളിയോതുന്ന ജിഹ്വയും,
നിർദ്ദോഷിയായ മർത്യന്റെ
രക്തം ചിന്തുന്ന കൈയ്ക്കളും, 6- 17.
- 29 നികൃഷ്ട ചിന്തകൾ മേന്മ
വസിയ്ക്കും ഹൃദയങ്ങളും,
ദുഷ്ടാർത്ഥങ്ങളിലേയ്ക്കായി—
തോടിപ്പോകുന്ന കാൽക്കളും, 6- 18.
- 30 പൊളിവാക്കുകളോതുന്ന
ചരിമേന്മയുള്ള സാക്ഷിയും,
ഭ്രാതാക്കൾ തമ്മിൽ ഭിന്നിച്ചി—
ച്ചീടും മാനുഷനിങ്ങനെ, 6- 19.
- 31 ഏഴു കായ്ക്കളെട്ടെട്ടെവം
ദേഹിച്ചീടുന്നു മുഖ്യമായ്;
ക്ഷേമം നിനക്കു വർധിക്കും—
നേഴും വർദ്ധിച്ചുകൊള്ളുക. 6- 16.

(സാദാനിതകം)

- 32 പ്രമാണം ഭീപമാകുന്നു
നിയമം ഭീപിയും തഥാ:
ശിക്ഷശാസനമീരണ്ടും
രക്ഷാമാഗ്ദ്വമോക്തക. 6-23. P.
- 33 നരകത്തിൻ വഴി വേദശ്ലോ-
ഗ്രഹത്തിൻ വഴിതന്നെയും;
മരണത്തിന്റെയഭ്യന്തഃ
പുരംവരെയതെത്തിടും. 7-37. P.
- 34 കരയററ സുവണ്ണത്തെ-
കൂടും വിജ്ഞാനമുത്തമം;
അതുരത്നങ്ങളേ പെല്ല-
മതിനൊന്നും സമം വരാ. 8-11. P.
- 35 ശാസിയ്ക്കു ഭജ്ജനത്തെ, വി-
ഭേദിയ്ക്കും നിന്നെയൊഖലൻ;
ശാസിയ്ക്കു വിജ്ഞനെ, നിന്നെ-
സ്തേഹിയ്ക്കുമവനെച്ചൊഴും. 9- 8.
- 36 ഗുണവാനായ മർത്യന്നാ-
യുപദേശത്തെ നൽകുക.
അതിനെ സ്വീകര്യ്യാനാ-
യവൻ സശ്രദ്ധനായിടും. 9-9. V.
- 37 വിവേകമുള്ള പുത്രൻ തൻ
പിതാവിൻ തോഷകാരണൻ;
ഭുഖദാജനമാണമ്മ-
സ്താമജൻ ഭോഷനായവൻ. 10- 1.
- 38 അധർമ്മവിത്തം കൊണ്ടേതു-
മുപകാരം ഭവിച്ചിടാ;

മൃത്യുവിൽനിന്നു രക്ഷിക്കും
നീതി (a) സർവ്വജനത്തെയും. 10- 2.

39 ദാരിദ്ര്യം നരനെപ്പാരം
താഴത്താക്കുന്നു ബാലക!
ഉത്സാഹമുള്ളബാഹുക്കു-
ളാർജ്ജിയ്ക്കുന്നു ധനം തുലോം. 10-4. P.

40 നീതിമാന്റെ ശിരസ്സിക-
ലാവസിയ്ക്കുമനുഗ്രഹം;
ദുഷ്ടാസ്ത്രമാമനുഷ്യന്റെ
ദുഷ്ട കൃത്യം മുട്ടുമോക്കു. 10- 6. P.

41 ഗുണവാനെ സ്മരിയ്ക്കുന്നു
പ്രശംസാ പൂർവ്വമേവരും.
ദുഷ്ടന്റെ നാമമാമൃലം
കെട്ടുപോം സംശയം വിനാ. 10. 7.

42 ദേവഷമുല്പന്നമാക്കുന്നു
കലഹങ്ങളെയനപഹം;
ദുഷ്ടമാനുഷരെപ്പെരു-
മവജ്ഞയിൽ മറഞ്ഞുപോം. 10- 12. P.

43 വിജ്ഞാനം സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു
ബുധന്റെ യധരങ്ങളിൽ.

(a) “നീതി” ഇവിടെ വിസ്താരമായ അർത്ഥത്തിലാ-
ണ് ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഒരുവനെ നീതിമാനും,
ദൈവഭക്തനും, പരിതൃഷ്ണമാക്കുന്ന സർവ്വസൽഗുണങ്ങളു-
ടെയും കൂടാ എന്നു താല്പര്യം. ഇതു ശാരീരികമരണത്തിൽ-
നിന്നു പലപ്പോഴും ആത്മികമരണത്തിൽനിന്നു ഏപ്പോഴും
രക്ഷിക്കുന്നു.

മൃഗസംവദിക്കാണ്ടുള്ള
താഡനം പിൻപുറങ്ങളിൽ. 10-13. V.

44 ധനിയ്ക്കു ധനമാകുന്നു
ബലമേറുന്നകൊത്തളം;
ദരിദ്രനഭംഗംതൊറ്റ
ദരിദ്രതയുമോമനെ! 10-15. V

45 വിഭവേഷത്തെ മറയ്ക്കുന്നു
ദുർജ്ജനത്തിന്റെമുണ്ടുകൾ.
ദുഷ്ടിവാക്കുകളോതുന്ന
നാരൻ ഭദ്രാക്ഷൻ സുവിശ്വാസം. 10-18.

46 ബഹുവാക്കുകളിൽ പ്രാപ-
മിടമേലരാതെവന്നിടാ.
അധരത്തെ നിയന്ത്രിച്ചോൻ
ഗുണപൂർണ്ണതമേലൻവൻ. 10-19. V.

47 ദുഷ്ടന്റെ തലയിൽ വീഴ-
മവൻവേടിപ്പതൊക്കെയും.
നീതിമാനാഗ്രഹിക്കുന്ന-
തഖിലംലബ്ധമായ്ക്കുന്നു 10-24. V.

48 കത്താവിൻ മാർദ്ദമേകുന്നിഷ്ട-
കവടമാക്കു കൈയ് ബലം.
അതു താൻ തിന്മചെയ്താൽ
ഭയത്തിനുള്ള കാരണം. 10-29. P.

49 ചതിവുള്ളതുലാസീശ-
സമക്ഷം ഗർഹ്യമത്രയും.
ശരിയായ ഘനകുട്ടി-
യവിടെയ്ക്കു ഭിസമ്മതം. 11-1.

- 50 ദുഷ്ടമെട്ടിക്കിലട്ടിക്കിൽ
 ക്ഷടിവാക്കുന്നു നിന്ദയും,
 വിനയംകുടികൊള്ളുന്ന
 ഭിക്കിൽത്തന്നെ വിവേകവും. 11- 2. V.
- 51 സഞ്ജനത്തിന്റെ യാശിസ്സാൽ (a)
 പത്തനം പരിവൃദ്ധമാം;
 ദുഷ്ടനത്തിന്റെ വായാൽ (b) വി-
 ധപ്രമായുരുമാപുരി. 11- 11.
- 52 വിശ്വപ്രസന്നനൊരാൾ തന്റെ
 മിത്രത്തിൽനിന്നു കേട്ടവ
 പുറത്തു പറയാതെന്നും
 മറയ്ക്കുന്നു രാസസ്യമായ്. 11-13. V.
- 53 പന്നിമോന്തയിലിട്ടോരു
 സപ്തമോന്തയിൽമെച്ചിയ്യ?
 ഭംഗിയേറിയ മുഖാസ്ത്രി-
 യച്ചിയ്യം തന്നെ നിശ്ചയം. 11-22.
- 54 സപാത്മമന്യജനങ്ങൾക്കായ്
 പക്ഷക്കൊന്നാട്ടു മാനുഷർ,
 ജന്മപ്രാപ്തിത്തമെന്നാലും
 വിവർദ്ധിക്കുന്നുമേപ്പുഴമൽ. 11- 24.

(a) “യാശിസ്സു” സഞ്ജനങ്ങളുടെ സമുപദേശങ്ങൾ, പ്ര-
 ഭാഷാതങ്ങൾ തുടങ്ങിയുള്ളവ. ഉപമുഖം അന്യന്മാരെ പരി-
 ങ്കീകയും, ദുഷ്ടതയെ ആശ്വസിപ്പിക്കയും, തെറ്റുകയ്യ-
 നപരെ തിരുത്തുകയും, സകലരെയും നന്മയിലേക്കും മെ-
 ലത്തിലേക്കും ആനയിക്കയും ചെയ്യുന്നു. - (b) ദുഷ്ടന-
 ങ്ങളുടെ ദുരാലോചന, തർക്കം, കലഹം, വിദ്വേഷം, വ-
 ണ്ണന മുതലായവ.

- 55 പരവ്യുത്തെയന്ത്രായ—
 അരത്തിൽ കീഴെ പെട്ടത്തിടം
 നരമാക്കുകയും ചെയ്തു
 കഴിക്കാനില്ലാറില്ലും. 11- 24.
- 56 ഭൂമിയിലേക്കു വെളിയിൽ ഉപാസനം
 മറയ്ക്കുന്ന മനുഷ്യനെ
 അവന്റെ ശത്രുവിൻ കയ്യിൽ
 വിട്ടിപ്പോകുകയും ചെയ്യും. 11- 26. P.
- 57 അതു ലോകോപകാരത്തിനും
 വിദ്യയും മാനവനാരോധം?
 അവന്റെ തലയിൽത്തട്ടെ—
 മാശിന്റെ ധരിയ്ക്കണം. 11- 26.
- 58 വിശ്വാസമാക്കിത്തന്നി—
 ലവൻവീഴ്ചമസംശയം,
 ഇണവാൻ പച്ചിലയ്ക്കൊപ്പം
 തളിത്തുവലുതായ്ക്കും. 11- 28.
- 59 ന്യായമല്ലാതെ തൻശ്ശരണം
 പുലർത്തുന്ന നരായണൻ
 ദീർഘനിശ്വാസമാകുന്നു (പ)
 മക്കൾക്കുണ്ടാകട്ടെ വെച്ചത്. 11-29. P.
- 60 അലസൻ തന്നെ ജന്മാർക്കും—
 യനിലം (a) വിഭജിച്ചിടം.

(a) വായുവിനെ അല്ലാതെ മറ്റു യാതൊന്നും മക്കൾക്കു വിഭജിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ ഇല്ലാതെ വരും— യാതൊന്നും കൊടുക്കുവാൻ സാധിയില്ല— എന്നു താല്പര്യം.

ഭോഷനായ നരൻ വിജ്ഞൻ
മർത്യനെസ്സേവചെയ്യിടും.

11-29. P.

61 ഞ്ഞനപ്രിയനാർ സൂനൊ!
വിജ്ഞാനപ്രിയ നാനരൻ.
ഭൃഷ്ടമാനാഷനാർത്താരി-
ലിഷ്ടമല്ലന ശാസനം.

12- 1.

62 ഭരാചാരങ്ങൾകൊണ്ടാക്കും
സ്ഥിരാവസ്ഥ ഭവിച്ചിടും;
സജ്ജനത്തിന്റെ മൃലത്തി-
ന്നിളക്കം വന്നുകൂടീടും.

12-3.

63 ധൈര്യം, ദയപരം, സത്യം,
സ്നേഹമീവകയൊക്കെയും
നിറഞ്ഞ ഭാര്യ ഭർത്താവിൻ
നിറമാൻ കിരീടമാം.

12-4. P.

64 ചിത്തം, ജിഹ്വയീരണ്ടും
തടിയേ നഷ്ടമാക്കീടും;
അതുപോലൊരു ദുർവൃത്ത
വരിയേയ്യൊക്കെടുത്തിടും.

12-4. P.

65 തനിസ്തുവേണ്ട കാര്യം നിർ-
വഹിച്ചീടുന്ന നിർലാഭൻ
അഷ്ടിസ്തു വിഷമിസ്തു വി-
പ്രാതനെക്കാളുദത്തമൻ

12-9.

66 ഭോഷന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ സ്വന്തം-
മാത്രം സമാഗ്നമെപ്പൊഴും;
വിജ്ഞാനന്യോപദേശങ്ങൾ
കൈക്കൊള്ളുന്നു വിനീതനായ്.

12-15

- 67 ജളനീഷ്ടമസ്താതൈ
വെളിസ്താക്കന്നു തൽക്ഷണം;
ഒളിസ്തമപരാധത്തെ
ബുദ്ധിമത്തുക്കളേ വരാം. 12-16.
- 68 ഏതുതന്നെ ഭവിച്ചാലു-
മന്തരംഗത്തിലാമയം
ഒരു സത്തമനുണ്ടാവി-
ല്ലൊരുകാലത്തു മോക്ഷം. 12-21. V.
- 69 അസത്യവാദം ചെല്ലീട-
മോഷ്ടമീശപര ഗർഹിതം.
സത്യം വികാത്തചൻ ദൈവ-
തുപിസ്താസ്സഭമെല്ലൊഴം. 12. 22.
- 70 ധരിസ്ത പീരബാഹുക്കൾ-
ക്കിരിസ്ത മധികാരവും;
മടികൂടിയ ബാഹുക്കൾ-
ക്കിതയോ “കിസ്ത” നൽകുവാനും. 12. 24.
- 71 ഗുണവാനായ പുത്രൻ തൻ
പിതാവിൻ വാക്കു കേട്ടിടം;
ദുസ്സതൻ ശാസനത്തെ വി-
ഭേദിപ്പിസ്തന്നു നിരന്തരം. 13-1. V.
- 72 വദനത്തെ നിയന്ത്രിച്ചോൻ
സ്വാത്മാവിൻ പരിരക്ഷകൻ,
ഭാഷണം സംയമിസ്താത്താൽ
ഭോഷം ചെയ്യും തനിസ്തതാൻ. 13-3. p.
- 73 സ്വസ്ഥവൃത്തിയിലുദ്യമൻ
ദുഷ്ടിചാര വശംഗതൻ;

വണിപ്പെട്ട നവകാശം
തരിച്ചു (a) വലുതായ് വരും.

13-4. p.

74 ഗുണവാൻ കളവായുള്ള
വചനത്തെ വെറുത്തിടും;
ദുഷ്ടൻ കഴുപ്പമുണ്ടാക്കും
കുഴങ്ങുമവനും ദ്രവം.

13-5. V.

75 നീതിസംരക്ഷ ചെയ്യുന്നു
നിഷ്കളങ്ക ജനങ്ങളെ;
പാപിതൻ പാപഭാരത്താൽ
നിലത്തടിപെടുന്നു ദേവൻ.

13-6.

76 വിജ്ഞാസംസർപ്പമാകുണ്ടാ-
മവൻ വിജ്ഞാനിയായ്ക്കും;
ഭോജനമേപ്പോൽ ഭവിച്ചിട-
മവന്റെ സഹോദരിയും.

13-20.

77 ദണ്ഡിൻ പ്രയോഗം വർദ്ധിപ്പോ-
ന്നുണ്ണിയെദ്ദേഹമാരമജ്ഞ
സ്നേഹിയ്ക്കുമവനെയെങ്കിൽ
ശാസിസ്തും ജഗതുകനായ്.

13-24. p.

78 വിവേകവതി ഗേഹത്തെ-
പ്പണിയും; മൃഗായായവർ

(a) ഉത്സാഹശീലന്മാർ വനവും, വിജ്ഞാനവും, സ
ൽഗുണങ്ങളും സമ്പാദിച്ചുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുമ്പോൾ വൃഥാ
കാലം കളയാതെ അതിനായി ശ്രമം ചെയ്തു അവയെ സ
മ്പാദിച്ചുകൊണ്ടു് അവരുടെ ആത്മാവ് പ്രസ്തുത നന്മക
ളാൽ നിറയുകയും സംതൃപ്തി പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു എ
ന്നർത്ഥം.

ഇരിയ്ക്കും പുരയെക്കൂടി
നിരത്തും സ്വന്തം കൈയ്ക്കുളാൽ 14-1.

79 ചിരിയും ഭുവവും തമ്മിൽ
ചിരിയാറില്ലൊരിയ്ക്കലും;
സന്തോഷമവസാനത്തിൽ
സന്താപത്തിൽ ലയിച്ചുപോം. 14-13. V.

80 ശുദ്ധൻ കേൾക്കുന്ന വാക്കെല്ലാം
വിശ്വസിക്കുന്നു പൂണ്ണമായ്;
വിവേകി ഗുണഭോഷങ്ങൾ
വിവേചിക്കുന്നു സർവ്വദാ. 14-15. P.

81 പശ്ചാലോചനമെഴുന്നി-
ല്ലക്ഷമൻ സ്വപ്രവൃത്തികൾ;
വിവേകി തന്റെ കൃത്യങ്ങ-
ളശേഷം മിന്നമെയ്യിടും. 14-17. P.

82 ഭജനം സജ്ജനത്തിന്റെ
മുമ്പിൽ വീഴും ന സംശയം;
നീതിമാന്റെ ഗൃഹദപാരേ
ഭുവനമാരാധിച്ചുപോം. 14-19. V.

83 അടുത്തവിട്ടുകാരകം
ദരിദ്രൻ നിന്ദനൈത്രയും;
പണമുള്ള ജനങ്ങൾക്കു
തുണയാളുമസംഖ്യമാം. 14-20.

84 അയൽക്കാരനെ നിന്ദിച്ചോ-
നാലും ചെയ്യുന്നു നിശ്ചയം.
ദരിദ്രൻ ദയാകൃത്യം
ചെയ്തൊന്നാശിസ്സു വന്നിടും. 14-21.

85 പ്രജാബാഹുല്യമാകുന്നു
നവന്റെ മഹിമാസ്സഭം;
ജനസംഖ്യക്കുറവിനാ-
ലുടയും ഭൂമിപാലനം. 14-28. p.

86 ക്രോധാഗ്നിയെ നീയന്ത്രിപ്പോ-
നാത്തഹൃദ്രോഗഹാരിതാൻ.
അസ്സയ്യസ്ഥികൾക്കുള്ള
ചിരലാകുന്നു ബാലക! 14-30. p.

87 ദരിദ്രനെ വലയ്ക്കുന്ന
മനുഷ്യാധമനേവനം
അവന്റെനാഥനെപ്പാരം
കോപിപ്പിടുന്നു നിശ്വയം. 14-31.

88 അനുകമ്പ ജനിപ്പിക്കുന്ന-
താക്കാണത്ഥവിഹീനനിൽ
അവന്റെ സ്പഷ്ടികർത്താവെ-
ത്തന്നെ മാനിപ്പിക്കാനാൻ. 14-31.

89 നീതിജാതികളെപ്പാര-
മുയർത്തും സംശയംവിനാ.
അധർമ്മവയെത്താഴ-
യ്ക്കിറക്കും ഭേദമെന്നിയെ. 14-34. p.

90 ശാന്തവാക്കുഗ്രകോപത്തെ-
ശ്ശമിപ്പിടുന്നു നിശ്വയം;
രൂക്ഷവാക്കീഷ്ടയെ വേഗ-
മത്യുച്ചത്തിലയർത്തിടും. 15-1.

91 ഗുണവാൻ ദോഷിയീരണ്ടു-
ഗണമായ ജനങ്ങളെ

സർവ്വത്ര പാർത്തിരിയ്ക്കുന്നു
സർവ്വനാഥന്റെ കയ്യിൽ. 15-3.

92 വിതാവിൻ ശിക്ഷണം ഭോഷ-
നപഹാസത്തിനാസ്സഭം.
ശാസനം സപീകരിയ്ക്കുന്ന
പുത്രൻ സത്തമനായ്ക്കും. 15-5.

93 ഭൂഷന്റെറമ്പലി ദൈവത്തി-
നിഷ്ടമല്ലൊരു നാളിലും;
നീതിമാന്റെ ജപം ദൈവ-
ഭൂഷിയ്ക്കാനുദായകം. 15-8.

94 സന്തോഷ ഹൃദയം സർവ്വ-
ഗാത്രശോഭാവഹം ദ്രവം;
മനഃപീഡ ജനിപ്പിയ്ക്കും
മനുഷ്യാത്മാവിലാമയം. 15-13. P.

95 ശിക്ഷണത്തിനെ വാണരിയ്ക്ക-
മെപ്പോഴും ചിത്തമാനസം;
മൂലന്റെ വദനത്തിന്നു
മെഴുത്തുമേഹിതഭക്ഷണം. 15-14. V.

96 ദരിദ്രദിനമെപ്പോഴും-
മനസ്സുപരിപൂരിതം,
മധുതമ്യം മനസ്സുന-
മിരിയ്ക്കുന്നിതു ശാന്തമായ്. 15-15. P.

97 അതിരറയനം ഭൂഷ-
നരനുഭാവതിൽഗ്ഗുണം
ദൈവഭീയുള്ള മർത്യന്റെ
ചുരുങ്ങിയധനം ദ്രവം. 15-16. P.

- 98 സസ്യാശനത്തിനായ് പ്രിത്വാ
ക്ഷണിതാവായ് ഭവിപ്പതു
മാംസഭുക്തിയിൽ വിഭേദശാൽ
ക്ഷണിതാവപരിഷ്കൃതം. 15-17.
- 99 ഭക്ഷാഭമുല്പന്നമാക്കുന്നു
കോപശീലനനാരതം,
അതുസംജാതമാം മുന്വേ
ശമിപ്പിക്കുന്നു സക്ഷമൻ. 15-18. P.
- 100 മന്ദൻ പോകുന്ന മാഗ്ഗങ്ങൾ
മുളളകൊണ്ടു നിറഞ്ഞതാം,
നീതിമാൻ സഞ്ചരിച്ചീടും
മാഗ്ഗം മാർദ്ദവഭുക്തമാം. 15-19.
- 101 താരതമ്യേണ്യമുപിമാൻ പുത്രൻ
തുഷ്ടമാനസനാക്കിടും;
പെറ്റമാതാവിനാഭേഷപ-
കാരണം മുഖനാത്മജൻ. 15-20. P.
- 102 മുഖനും മൺവ്യമുല്ലാസ-
പ്രദമാകുന്നു. വിസ്മയം!
ബുധൻവഴി വളയ്ക്കാതെ
നേരെ വയ്ക്കുന്നു കാലുകൾ. 15-21. V.
- 103 പശ്ചാലോനയില്ലാത്ത
സുത്രവാമകൾ നിഷ്കലം;
പലരൊത്തു നിനച്ചാകി-
ലവസംസ്ഥാപിതങ്ങളാം. 15-22. V.
- 104 സപാനനത്തിന്റെ വാക്യത്തി-
ലാനന്ദിക്കുന്നു മാനവൻ;

യഥാകാല പ്രകാശിതം
വചനം പരമോത്തമം.

15-23.

105 ഭുവിചാരങ്ങളെപ്പേരും
ഗർഹ്യമീശ്വര സന്നിധൗ;
മധുവോലുന വാക്യങ്ങൾ
ശുചിയായുമിരിപ്പതാം.

15-26. P.

106 സർവ്വേശൻ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നു
ഭൂമിയിൽനിന്നു ഭൂരവേ,
അവിടുന്ന്ററു ഭേദിക്കുന്നു
നീതിമാന്റെ ജപങ്ങളെ.

15-29.

107 താനേതന്നെ വെറുക്കുന്നു
ശിക്ഷണത്തെ ആജിപ്പവൻ;
ശാസനം സ്വീകരിപ്പോർ
വിജ്ഞാനം ലബ്ധമായ്താം.

15-32. P.

108 ജഗദീശഭയം സുനോ!
നിത്യജീവപ്രബോധനം,
വിനീതനെന്നും ദിശ്ശെല്ലാം
യശസ്സേത്തന്നു മുന്നമെ.

15-33. P.

109 ഗുപ്തിഷ്ടനേവനും ദൈവ-
ഭൂമിയിൽ ഗർഹ്യനെന്നെയും
ഇതപാണികൾ ചേർത്താലു- (a)
മൊരു നിർദ്ദോഷിയല്ലവൻ.

16-5. V.

(a) ഇതുകൊണ്ടും കൂടിയേറ്റാലും, കഴുകിയാലും,
തട്ടാലും, പാണികൾ തമ്മിൽ ചേർത്തു കൂപ്പിയാലും ഇതൊ
ന്നുകൊണ്ടും അവൻ പരിശുദ്ധനാകയില്ല; ദൈവത്താൽ
ശിക്ഷിക്കപ്പെടാതിരിക്കുകയില്ല.

110 ആരംഭിക്കുന്നു സമാഗ്നം
നീതിക്രിയയിലെപ്പൊഴും,
അതുതന്നെ ബലികളെ -
ക്കാളമീശപരനീഹിതം. 16-5. V.

111 പാപങ്ങളെ ഹനിക്കുന്നു
നന്മയും നീതിയും സഭാ,
ഒഴിഞ്ഞുമാറുമെല്ലാം
പാപത്തെ ദൈവദീപിതിയാൽ. 16-6. P.

112 മനുഷ്യവഴികൾദൈവ -
ഹിതത്തിന്നൊക്കുമെങ്കിലൊ
അവിടുന്ന് ഭവിപ്പിക്കും
ശത്രുവെക്കൂടി മിത്രമായ്. 16-7. V.

113 ന്യായമല്ലാതെയൊട്ടോര -
മായമുണ്ടാവതിൽപ്പരം
ന്യായാനുസാരമായല്ല -
മായലാഭം മഹത്തരം. 16-8.

114 മനുഷ്യമാനസം ചിന്തി -
ച്ചുറപ്പിക്കുന്നു പാപമെയ്;
അപരൻ കാൽകളെ ദൈവം
ശരിയ്ക്കാക്കുന്നു സന്തതം. 16. 9. P.

115 സ്വർണ്ണാപരിഷ്കാരം വിജ്ഞാനം -
മതിനേ ലബ്ധമാക്കുക;
രജതത്തിലുളുക്കുതൃഷ്ണ
വിവേകമതു നേടുക. 16-16.

116 അധർമ്മം വിട്ടു ദൂരത്താം
നീതിമാനാക്കു പദ്ധതി

സാത്തരക്കുയിലാസക്കൻ
സ്തക്ഷിജ്ഞം സപന്ത പാഥയെ.

16-17.

117 നാശത്തിൻ പൂർവ്വാഗത്തു
ഗർവ്വം വോക്സനു സർവ്വാ
അഹമ്മതി മുഴക്കുന്നു
വീഴ്ചയൊട്ടൊട്ടക്കയിൽ.

16-18. V.

118 മഹത്തരങ്ങളായുള്ള
വിജ്ഞാനങ്ങളുൾക്കൊണ്ടും
മധുഭാഷണശീലനാ-
രായവർ ലഭിച്ചിട്ടും.

16-21. P.

119 വിജ്ഞാപിതമവനുള്ള
വദനത്തെ നടത്തിട്ടും;
അവന്റെ മൃഗാഭിരുചികൾക്കുമെ-
ത്രീയുദ്ധമേറും വളർത്തിട്ടും.

16-23. V.

120 മധുകോശസമം വിജ്ഞ-
വചനം പ്രേമനാദന!
സുരസപ്രഭമാരമാവി-
ന്നസ്ഥികൾക്കും സുഖാവാരം.

16-24. P.

121 പശികരിയ്ക്കും മിത്രത്തെ-
ദ്ദിഷ്ടനായൊരു മാനുഷൻ
അധർമ്മപാഥയിൽക്കൂടി-
ക്കൊണ്ടുവോക്സനന്തരം.

16-29.

122 നീതിതൻ പാഥകൾക്കുള്ളിൽ
സ്ഥിതിചെയ്യുന്നുവെങ്കിലൊ
മഹത്വമുദിയാകുന്നു
വാല്കാവസ്ഥ മത്സ്യത!

16-31. V.

- 123 ക്ഷമയുള്ളവനോടേതു =
 യോദ്ധാവും സമനായിടാ;
 നഗരങ്ങൾ പിടിയ്ക്കുന്നോൻ
 ജിതാത്മാവോടുമൊത്തിടാ. 16-32.
- 124 വീടുമുറവും ബലിദ്രവ്യം (a)
 വിവാദാസ്പദമെങ്കിലൊ
 ഉണക്കയപ്പം സപാസ്ഥ്യത്തിൽ
 ലഭിച്ചിടുന്നതാംഹിതം 17-1. P.
- 125 വിവേകമുള്ള ഭൃത്യന്മാർ
 ഭരിയ്ക്കും മൃഡപുത്രരെ;
 അവർ പൈതൃക വിത്തത്തെ
 ഭ്രാന്തമദ്ധ്യേ പകർത്തിടും (b) 17-2.
- 126 തീയാൽ വെള്ളി പരീക്ഷിയ്ക്കും
 മൃശയാൽ കാഞ്ചനത്തേയും
 ജഗൽപരിമനഃശ്ചന്ദൻ
 ഹൃദയത്തെയുമച്ചിധം. 17-3.

(a) “ബലിദ്രവ്യം” മാംസാദികളായി മുഖ്യമായുള്ള ഭക്ഷണസാധനങ്ങളെ നിർദ്ദേശിയ്ക്കുന്നു. ഈ വിധ വസ്തുക്കളെയാണ് ദൈവത്തിനു ബലിയായി സമർപ്പിച്ചിരുന്നത്. ബലി വസ്തുവിന്റെ സമർപ്പണവും രൂപാന്തരീകരണവും (Immolation) കഴിഞ്ഞു അതിനെ ബലികഴിയ്ക്കുന്നവർ തന്നെ ഭക്ഷിക്കുകയും ബലി വിശുദ്ധവും കേമമവുമായ ഒരു വിരുന്നുകൊണ്ടു അവസാനിക്കുകയും ചെയ്തായിരുന്നു പതിവ്.

(b) ബുദ്ധിമാനായ ഭൃത്യനെ ‘യജമാനൻ’ തന്റെ മക്കളുടെ കാര്യാനുപേക്ഷകനും സംരക്ഷകനുമായി നിയമിക്കുകൊണ്ടു പിതൃധനത്തെ അവൻ സ്വാമീപുത്രന്മാർക്കു വി

127 ഉപദ്രവം മറയ്ക്കുന്നു
സഖിതപാത്മികളേവരും;
അതുപേർത്തരചെയ്യാനെ-
പ്പിരിയും ബന്ധുലോകവും. 17-9. V.

128 ശതപ്രഹാരംകൊണ്ടേതു
ഗുണംഭോഷനിൽ വന്നിടും?
അതിൽപരം ഫലം ചെയ്യും
ശാസനൈകം വിവേകിയിൽ. 17-10. V.

129 കുട്ടിനഷ്ടിഭവിച്ചോരു
കരടിഞ്ചു തിർപെട്ടിടാം;
മൃഗതാലംബിതൻ ഭോഷൻ
പോകുമാറ്റുഗമിച്ചിടാ. 17-12. V.

✓ 130 ഉപകാരത്തിനാർചെയ്യ-
മപകാരം പ്രതിക്രിയ?
അവന്റെ വാസസ്ഥാനം വി-
ടകലുന്നില്ല തിന്മകൾ. 17-13.

131 ചിറവെട്ടി മുറിയ്ക്കുമ്പോൾ
ജലം പായുന്നതെങ്ങനെ?
അതുപോലെ, ധരിയ്ക്കണം
കലഹത്തിനുമുതലം. 17-14. V.

132 ഭോഷിയെഗ് ഗുണവാണെന്നും
ഗുണവാൻ ഭോഷിയെന്നുമായ്

ഭജിച്ചുകൊടുക്കുക ഒരു അവകാശിയായി അദ്ദേഹത്താൽ
സപീകരിയ്ക്കപ്പെട്ടിട്ടു അവരോടുകൂടി അതിനെ വിഭജിച്ചു
എടുക്കുക ചെയ്യുമെന്നതും.

വരുത്തുമിരുവേരേയും
ശപിതനാ ജഗൽ പതി. 17-15. V.

133 പണമേറെയിരുന്നാലും
ഗുണമെന്തെന്നു ഭോഷന?
വിലയ്ക്കുതെല്ലം വിജ്ഞാനം
ലഭിക്കുന്നില്ല നിശ്ചയം. 17-16. V.

134 സ്നേഹിയ്ക്കുന്നു സദാബന്ധു
ശുഭത്തിലശുഭത്തിലും;
ഭ്രാതാവാരെന്നു സുസ്വഷ്ടി-
കൃതമാം വിഷമങ്ങളിൽ. 17-17. V.

135 ഭോഷനാത്മാവമാനത്തി-
ന്നായിയ്ക്കൊണ്ടു ഭവിച്ചവൻ.
അവനിൽ തോഷമുണ്ടാവി-
ല്ലവന്റെ ജനിതാവിനും. 17-21. V.

136 ഗാത്രശോഭവളത്തു്നു
തുഷ്ടമായുള്ള മാനസം.
വിഷാദമഗ്നമാംചിത്തം
ശുഷ്കമാക്കിടുമസ്ഥിയെ. 17-22. P.

137 ഭോഷന്റെ വദനം സ്വന്ത-
നാശത്തിനുള്ള കാരണം.
അവന്റെ ചുണ്ടുകൾ മൂല-
മുണ്ടാമാത്മ വിനാശനം. 18-7. V.

138 ദപയാത്മഭാഷിതൻ വാക്യം
നിർദ്ദോഷം കേൾവിയിൽസുതാ!
കുടലിന്നുള്ളിലും ചെന്നു
പറുമവാക്കു മെല്ലെവെ. 18-8. V.

- 139 നാശകാലമടുക്കുമ്പോ-
ളാശയേ ഗർഭമേറിടും;
യശഃപ്രാപ്തിയ്ക്കുമുമ്പായി-
ബീഭത്സിക്കും താഴ്ന്നുവരും. 18-12.
- 140 ശ്രവിപുതിനു മുമ്പായി-
കൃത്തരം പറയുന്നവൻ
ജ്ഞാനം തന്നെ തന്നെ
തെളിവാക്കുന്നു നിശ്ചയം. 18-13.
- 141 ദാനം വിസ്തൃതമാക്കുന്നു
ദാതാവിൻ പാപമെത്തുലോം;
അതുരാജ സമക്ഷത്തി-
ലവനേകുന്നു പീഠവും. 18-16.
- 142 മുന്നമേതന്നിലാരോപി-
ക്കുന്നു കുറ്റങ്ങളുത്തമൻ
ബലിഷ്ഠ പുരിയോടൊക്കും
ഭ്രാതാഭ്രാതാവിനാൽ ധൂതൻ. 18-17. 19.
- 143 ജിഹ്വാധീനങ്ങളാകുന്നു
ജീവനും മൃത്യുവും സുതാ!
അതിലാസക്കിയാർക്കുണ്ടാ-
മവൻതിന്നമതിൻഫലം. 18-21.
- 144 ഗുണലേശം ഭവിയ്ക്കുന്നി-
ല്ലാത്മജ്ഞാനവിഹീനനിൽ.
പാദം തട്ടം പലേടത്തും
സൂക്ഷ്മമില്ലാതെ വെക്കുകിൽ. 19-2. V.
- 145 ശക്തനെസ്സേവചെയ്യുന്ന
ഭക്തലോകമസംഖ്യമാം;

ഭാനപ്രഭായകന്മാരെ-
സ്നേഹിയ്യമധികംജനം. 19-6. V.

145 വിജ്ഞാനത്തെയളക്കുന്ന
മാനദണ്ഡം സഹിഷ്ണുത;
അപകാരത്തെ നോക്കാതെ-
യനുഷ്ഠിച്ചതു വിശ്രുതി. 19-11. V.

147 കോപിഷ്ഠയാൽ പുലമ്പുന്ന
ഭായ്, കേൾക്കുക മൽസൃത!
ചോർച്ചമാറാതെയുള്ളൊരു
മേൽപ്പരയ്ക്കു സമാനയാം. 19-13. V.

148 പിതൃസ്വപത്തായ് പദിയ്ക്കുന്നു
ധനം, ഭവനമീവക.
വിവേകമതിയാം പത്നി
ദൈവത്തിൽനിന്നു തന്നെയാം. 19-14. V.

149 ഭീനാനുകമ്പൻ ദൈവത്തി-
ന്നുണമേകുന്നു ബാലക!
അവിടുനതിനേ വീണ്ടും
കൊടുക്കും സംശയം വിനാ. 19-17. V.

150 ബഹുവിത്തകൾ മർത്യന്റെ
ഹൃദയേ കുടികൊണ്ടിടും;
സർവ്വശാഹിതമെല്ലാഴും
സ്ഥിരമായുമിരുന്നിടും. 19-21.

151 പിതൃപീഡനവും മാതൃ-
ദ്രോഹവും ചെയ്തിടുന്നവൻ
അവമാനാർഹനാകുന്നു
മന്ദഭാഗ്യനുമാണവൻ. 19-25. V.

152 ഭോഗവസ്തു സുതാ!മദ്യ-
മുന്മാദം ക്ഷോഭഹേതുക്കം
അതിലാമോദമുണ്ടാക-
ന്നവൻ വിജ്ഞാനിയാസ്സരാ, 20-1. V.

153 വിവാദത്തെത്തുജിസ്സുന്ന-
താണു മർത്യനു വിശ്രുതി;
അവമാനങ്ങളിൽ ചെന്നി-
ട്ടിടയും മൃഡരൊക്കെയും. 20-3. V.

154 നിഷ്കാപഭൂതവർത്തിസ്സും
ഗുണവാനായ മാനുഷൻ
തനിസ്സു പിമ്പിൽ സ്ഥാപിസ്സും
ഭാഗ്യസംപുണ്ണ പുത്രരെ. 20-7.

155 'ശുദ്ധമാകുന്നു നീ നിങ്കൽ
കുറമില്ലല്ലമെങ്കിലും'
ഇതി സ്വഹൃദയത്തോടു
കഥിച്ചാൻ ശക്തനാരുവാൻ? 20-9. P.

156 പുത്രാസം വ്രജമളവും
ജഗന്നായകഭിഷ്ടിയിൽ
നിഷിദ്ധമെന്നു നന്നായി-
ലുരിച്ചിടുക ബാലക! 20-10.

157 ഇതുനന്നല്ലിതും നന്ന-
ല്ലിതിക്രോതാക്കൾ ചൊല്ലിട്ടും;
ക്രയംകഴിഞ്ഞു മാറുമ്പാൾ
ഹരി! ഭദ്രച്ഛ് എന്നുമോതിട്ടും. 20-14. V.

- 158 വ്യാജാപൂവങ്ങ(a)ച്ചെപ്പേരു-
മിനിയും പരമാഭിയിൽ
അതഃപരം നിറച്ചീടും
കല്ലാലാനനമാകവെ. 20-17.
- 159 പിതാക്കളെഴുവിയുന്ന
ഭുന്ന്രന്നുള്ള ഭീവിക (b)
തമസ്സമുദ്ധാലതത്തിൽ
ജപലിയ്ക്കില്ല, പൊലിഞ്ഞുപോം. 20-20.
- 160 ദയയും സത്യവും രക്ഷ-
ചെയ്യുന്നു ഭൂമിപാലനെ;
രാജപീഠത്തിനെപ്പാര-
മുറച്ചിയ്ക്കുമനഗ്രഹം. 20-23. V.
- 161 സ്വകീയശക്തിയാകുന്നു
യുവാവിനുള്ള വൈഭവം.
വയോവൃദ്ധത വൃദ്ധന്റെ
ശോഭയെന്നും ധരിയ്ക്കണം. 20-29.

(a) മാവിൽ ചെറിയ ചെറിയ കല്ലുകളും മണൽത്തരികളും ചേർത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന അപ്പം. ഇതു കൂട്ടയിൽ നന്നുതന്നെയെങ്കിലും ഭക്ഷിയ്ക്കുമ്പോൾ വായിൽ കല്ലും മണലും നിറയുകയും പല്ലുകളെ വേദനപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യും.

(b) 'ഭീവിക' - യശസ്സു, മഹത്വം, വിഭവകം, വിജ്ഞാനം, പുത്രപൗത്രാദികൾ, ഇത്യാദി. യാതൊരുത്തൻ പ്രയത്നത്തെ പ്രഖ്യാതനായിരുന്നാലും സ്വന്ത മാതാപിതാക്കളാൽ അതേ ദോഷിയ്ക്കയും ശപിയ്ക്കയും ചെയ്യുന്നതിൽ, ഇതു കർക്കശ്യതയെന്ന അവന്റെ പ്രതാപം കെട്ടുപോകയും അവൻ ആക്ഷേപത്തിമിറ പടലത്തിൽ മറഞ്ഞുപോകയും ചെയ്യുമെന്നു താല്പര്യം.

- 162 നിന്നയ്ക്കു നരൻ തൻറെ
വഴിയ്ക്കിലെന്നു വക്രത.
ദാർഘ്യമേകുന്നു സമുച്ചാൻ
ഹൃദയത്തിന്നു സന്തതം. 21-2. P.
- 163 ബലിയെക്കാൾ ജഗന്നാഥ-
ദൃഷ്ടിയിൽ കുതുകാവഹം
ദയയും നീതിയും ചെയ്തു--
തന്നെയെന്നു ധരിയ്ക്കുക. 21-3. V.
- 164 കലഹക്കാരിയോടൊത്തു
വസിയ്ക്കുന്നതിലുത്തമം
തട്ടിൻപുറത്തു കോണിൽപോ-
യിരിയ്ക്കുന്നതുതന്നെയും. 21-9. P.
- 165 വലന്റെ ചതിയാൽ ജ്ഞാന-
മുളവാകുന്നു ശുദ്ധന
മതിമാൻ മനസാ ചിന്തി-
ച്ചറിയും കാഴ്ചമാകവെ. 21-11. P.
- 166 ദരിദ്രരോദനം കേൾക്കാ-
തിരിയ്ക്കാൻ ചെവി പൊത്തുകിൽ
അവനും കരയും ദൈവ-
മതു കേൾക്കായെന്നു വരും. 21-13. P.
- 167 മദ്യത്തിലിഷ്ടമുല്ലാസ-
പ്രിയം ഭോഗേച്ഛ മരയെന്നിവ
കലൻബുദ്ധിഹീനന്മാ-
ർക്കുണ്ടാവില്ല ധനോദയം. 21-17. P.
- 168 ക്ഷോഭവും, പരരിൽ കോപ-
ശീലവും വിളയിച്ചിടും

കാഞ്ഞയെ വിട്ടു കാത്താര-
വാസമാണധികം സുഖം.

21-19. P.

169 ഭയവും നീതിയും സാക്ഷാൽ
സംരക്ഷിക്കുന്നതാരാവാൻ?
അവന്നുലബ്ധമായുസ്സും,
നീതിയും, സൽപ്രതാപവും. (a) 21-21.

170 ഓഷ്ഠജിഹ്വകളെ ബാലാ!
കോട്ടമില്ലാതെ കാല്പവൻ
അരിഷ്ടമുളവാകാതെ
സുരക്ഷിക്കുന്ന ജീവനെ. 21-23.

171 ആയോധനത്തിനശ്വപത്തേ-
ത്തയാറാക്കുന്നു മാനുഷൻ;
പരിരക്ഷ ഭവിപ്പിക്കും-
നന്മ ലോകൈക നായകൻ. 21-31.

172 സംഖ്യാതീതധനത്തേക്കാൾ
സുഖ്യാതിയുപരിഷ്കിതം;
സപന്നപെള്ളിക്കളെക്കാളും
കാരണ്യംപാരമുത്തമം. 22-1.

173 ധനി, നിർലാഭനീരണ്ടാ-
ളൊരുമിക്കുന്ന പാഥവിൽ:
ഇരുപരെയുമുണ്ടാക്കി-
യതു ലോകൈക നായകൻ. 22-2.

(a) 'നീതി' പൂർവാർത്തിക ഭരണൻ അനുന്മാര
ടെ നേരെ ചെയ്യേണ്ട നീതികൃത്യങ്ങളെയും, - ഉത്തരാർ
ത്തിൽ അനുന്മാർ അപരനാടു ചെയ്യേണ്ട നീതികൃത്യങ്ങളേ
യും കാണിക്കുന്നു.

174 ചലൻ പ്രഹരമേറീട-
നതു കാണുന്നു ബുദ്ധിമാൻ
തനിയ്ക്കുതുധികം ശിക്ഷ
ലഭിച്ചാലെന്നപോൽ ഫലം. 22-3. P.

175 സരണീമുഖദേശത്തിൽ (a)
സ്തുതനൈശ്ശിക്ഷചെയ്യുക.
വൃദ്ധനായാലുമാമാഗ്നം
വിട്ടുമാറില്ല തെല്ലമേ. 22-6. P.

(a) ധർമ്മത്തിന്റെയും അധർമ്മത്തിന്റെയും ഇടനെരണ്ടു മാറ്റങ്ങളാണുള്ളത്. കുട്ടികൾ ധർമ്മധർമ്മങ്ങളെ തിരിച്ചറിയാനാകുമ്പോൾ ഇതിൽ ഏതിലേയ്ക്കെങ്കിലും തിരിയ്ക്കും. അതിനാൽ ധർമ്മധർമ്മങ്ങൾ വേർതിരിയുന്ന സ്ഥലത്തു- എന്നു വെച്ചാൽ നന്മതിന്മകളെ വിവേചിച്ചറിയുവാൻ കുട്ടികൾ പ്രാപ്തരായിത്തുടങ്ങുന്ന സമയം- അവരെ ശരിയായി നയിക്കുന്നതും. - 'സരണീമുഖം' പ്രവേശനമെന്നും അർത്ഥമാകാം. ബുദ്ധിവിവേചന ആരംഭിയ്ക്കുമ്പോഴാണ് കുട്ടികളുടെ ബുദ്ധിയിലേയ്ക്കു പ്രവേശം ലഭിക്കുന്നത്. അതിനാൽ ഈ പ്രവേശനത്തിന്റെ മുഖദേശത്തു്, അതായതു് ആരംഭത്തിൽ, കുട്ടികളെ വേണ്ടവിധം നടത്തണം. ചെറുപ്പത്തിൽ പരിശീലിച്ച മാഗ്നം ഏതോ അതിൽ സാമാന്യേന അവസാനംവരെ നിലനിൽക്കുന്നു. അതിനാലാണ് ലാറിൻപ്രതിധിക്:-

സ്വേച്ഛാശാസനസാരമായേതും
ശീലിച്ചിട്ടുള്ള ബാലകൻ
വൃദ്ധനായാലുമാമാഗ്നം
വിട്ടുമാറില്ലതെല്ലമേ- എന്നു ഈ വാക്യംതന്നെ പ്രഥമ ഭാഷ്യയിൽ അല്പം വ്യത്യസ്തപ്പെട്ടുകാണുന്നത്.

176 പണമാരു ഭയത്തിന്നു
കിങ്കരനേകി മുന്നമേ
അവന്നു പിന്നെയൊട്ടുതൂൻ
കൊടുക്കുമുഭയത്തിന്നു. 22-7. P.

177 അധർമ്മബീജാവാപത്തെ-
ചെയ്യും ധിക്കാരിയായവൻ
ദുഷ്ടലം വിളവായ് കൊയ്യും
നിശ്ചയംതന്നെ മൽസൃതാ! 22-8.

178 ജയവും മാനവും ദാനം
ചെയ്യുന്നവനു കൈപ്പറ്റം;
അതുകൈയ്ക്കൊണ്ടു മർത്ത്യന്റെ
പ്രാണനും ഹൃതമാപ്പറ്റം. 22-9. V.

179 ദുഷ്ടനെ ഭ്രംശനം ചെയ്തു
തർക്കവും സഹഗാമിയും;
കലഹങ്ങളുമന്റീടും
ദുഷ്ടിവാക്കുമിളച്ചുപോം. 22-10. V.

180 പറഞ്ഞയയ്ക്കാൻ ഭാവിച്ചാൽ
പറയും മന്ദനീവിധം:
“വഴിയിൽ സിംഹമെൻ പൊന്നെ!
തെരുവിൽ കൊലപാതകം.” 22-13. P.

181 ബാലന്റെ ഹൃദയത്തോടു
ജളതപമനുബന്ധിതം;
അതുശിക്ഷണവേത്രത്താൽ
വെളിത്തോടിട്ടു നീക്കിടാം. 22-15. V.

182 ദരിദ്രനെപ്പഴിച്ചിട്ടു
സ്വയംവിത്തം വളർത്തവൻ

തന്റേതതി ധനിത്തേക്കും
പട്ടിണിയ്ക്കുമധീനനാം.

22-16. V.

183 ദരിദ്രനെന്നു ചിന്തിച്ചു
ഞെരുക്കൊല്ല ദരിദ്രനെ;
അവനെപ്പട്ടിവാതുക്കൽ
ഞെരിച്ചും നീ കടക്കൊലാ.

22-22. V.

184 കാരണം കേളവന്നുള്ള
കായ്മീശൻ വിധിച്ചിടും;
അവന്റെ വീഡകന്മാർക്കു
ചെയ്തീടും പ്രതികാരവും.

22-23. P.

185 കോപശീലമിയന്നോരു
നരന്റെ സഖിയാകൊലാ;
ഉന്മത്തനായ മർത്യന്റെ
സഹഗാമിയുമാകൊലാ.

22-24.

186 അവന്റെ പഴി ശീലിയ്ക്കാ-
തിരിയ്ക്കാനുമാനമുമാൽ
ആത്മവ്യാധിയ്ക്കു ഹേതുക്കൾ
ഭവിയ്ക്കായ്ക്കാനുമാണിതു.

22-25.

187 കൈയ്യടിച്ചിടുംപിന്നെ-
ന്നവനാകൊല്ല നീ സുതാ;
കടങ്ങൾക്കിടനില്ക്കുന്ന
തരക്കാരനാകൊലാ.

22-26. V.

188 കൊടുക്കാൻ വകയില്ലാത്താൽ
കടക്കും നിന്റെ മന്ദിരെ
കിടക്കുനിന്റെ കീഴിൽ നി-
ന്നെടുക്കുമതിനാലവർ.

22-27. P.

- 189 വെൺരാണികന്മാർ വെച്ചൊരു
മയ്യാദകളെ യൊക്കെയും
വരഭേദം വരുത്താതെ
ശരിയായിട്ടുകാക്കുക. 22-28.
- 190 അപ്രാപ്യവിത്തമീക്ഷിക്കാ—
നയത്തേണ്ടക്ഷിബാലക!
അതുഗാര്യധവക്ഷം വെ—
ച്ചയരത്തിൽ പറന്നുപോം. 23-5. V.
- 191 ഭോഷന്റെ പക്കൽ യാതൊന്നും
ഭാഷണം ചെയ്യുവേണ്ട നി
തിരസ്സരിയ്ക്കുമാമന്ദൻ
തിരിച്ചോരോ പദങ്ങളും. 23-9. P.
- 192 ശിശുപ്രായന്റെ ഭൂഭാഗ—
ത്തതിർഭേദം വരുത്താലാ;
അനാഥനുള്ള വസ്തുക്കൾ—
ക്കകത്തും നീ കടക്കാലാ. 23-10. V.
- 193 ശിക്ഷബാലനെ വിരട്ടു—
മകരേണ്ടയിമൽസുതാ!
അടിയ്ക്കമകനെദണ്ഡാൽ
മരിയ്ക്കിപ്പതു നിശ്ചയം. 23-13. V.
- 194 ദണ്ഡുകയ്യിലെടുത്തിട്ടു
ദണ്ഡനംചെയ്യബാലനെ
ത്രാണംചെയ്യിട്ടമാബാല—
പ്രാണനെ നരകാൽ സുതാ! 23-14.
- 195 പാപാത്മ ഭൂതിയിൽച്ചിത്ത—
ലോഭ ഭാവം തൃജിയ്ക്കുക;

അവിലേശ ഭയത്തിൽ നിൻ-
ദിനമെല്ലാം നയിക്കുക.

23-17.

196 വിഷയേച്ഛാമുദാഭ-
പ്രിയവും നീക്കിവെക്കുക
ഇതരഭിപ്രായമുൾപ്പെട്ടാൽ
ഗതിയില്ലാത്ത നിസ്സംശം.

23-20; 1. P.

197 ജനിപ്പിച്ച പിതാവിന്നു
വഴിപ്പെട്ടു നടക്കണം:
വൃദ്ധമാതാവിനെച്ചൊറ്റം
തുച്ഛമാക്കാതിരിക്കണം.

23-22.

198 തന്നെ! നീതിനേടേണം
വിവേകമഗ്നിക്കുണം
വിജ്ഞാനമിവ മൂന്നും നീ
വിക്രയംചെയ്തുപോകൊലാ.

23-23.

199 ഗുണവാന്റെ പിതാവിന്നു
പുരുഷോദമുദിച്ചിടം;
വിജ്ഞന്റെ ജനിതാവേറ-
മവനിൽ തുഷ്ടനായിടം.

23-24.

200 ഭവിയ്ക്കട്ടെ പിതാക്കന്മാ-
ക്കാഹ്ളാദം നിങ്കലെപ്പൊഴം;
ജനിപ്പിച്ചൊരു മാതാവി-
ന്നിടിയ്ക്കട്ടെ മഹോത്സവം.

23-25.

201 പൂരിച്ചാരിണിയാന്നാരി
പെരുതായൊരു ഗഹവരം;
ഇടുകായൊരു കൂപാന്താൻ
പരസ്രീയെ നമോർക്കുക.

23-27.

- 202 വൃഥയാക്കാക്കിളക്കും ചൊൽ-
കാക്കു വാഗ്വാദമുഴിയിൽ?
കഷ്ടകാലവുമൊക്കെ-
കാരണക്കുതവും സുതാ? 23-29. P.
- 203 നേത്രകാലുഷ്യവും പാക്കി-
ലാക്കുമദ്യവനല്ലയോ?
മദ്യശാല തിരഞ്ഞാടും
മത്തശീലനമല്ലയൊ? 23-29; 30. P.
- 204 മദ്യം മധുരമായുള്ളിൽ-
കുടക്കുമൊടുവിൽ സുതാ!
കടിയ്ക്കുമതു സർപ്പം പോൽ
സർപ്പാംഗം വിഷമാക്കിടും. 23-31; 32. V.
- 205 ഭുഷ്ടനെപ്പോൽ ഭവിയ്ക്കാനായ്
കൊതിച്ചീടായ്ക്കു ബാലക!
അവനോടിയോനും നിൻ-
മനസ്സിന്നിച്ഛം തോന്നൊലാ. 24-1.
- 206 കാരണം കേളവന്നേതു-
മധമം തന്നെ ചിന്തകൾ;
അവന്റെ മുണ്ടുകൾക്കിഷ്ട-
മസത്തായുള്ള ഭാഷണം. 24-2. P.
- 207 വിജ്ഞാനം മൂലമായ് വീട്
പണിയപ്പെടുമെപ്പൊഴും;
വിവേകമതിനെപ്പാരം
ബലവത്താക്കുമനപഹം. 24-3.
- 208 സമ്പത്തു, കീർത്തി, മാധുര്യം-
മിവയെക്കൊണ്ടു നിന്നുടെ

മുറിയ്ക്കുകങ്ങളെപ്പേരും
നിറയ്ക്കുമറിവോടുക.

24-4. P.

209 ബലവാനിലുമുൽകൃഷ്ടൻ
ഗുണവാനായ മാനുഷൻ;
അതിശക്തനിലും നല്ല-
തറിവേറുന്ന പുരുഷൻ.

24-5. P.

210 ഞ്ഞെക്കങ്ങൾ വരുനേരം
മനഃക്ഷീണംഭവിയിലൊ
നിനക്കുള്ളബലം നന്നായ്-
ക്കയ്യിയ്ക്കും കേൾക്ക ബാലക.

24-10. V.

211 അമിത്രമാപതിയ്ക്കുമ്പോ-
ളാമോദം വേണ്ടതെല്ലാമെ-
അവൻ വിദ്യാപണ്ഡനാകുമ്പോ-
ളാഹ്ളാദം വേണ്ട മാനസെ.

24-17.

212 ഭുഷണോടുള്ള മാത്സര്യം-
മൊക്കെയും വിട്ടുമാറുക;
നീചനു സമനായ് അതീരാ-
നുള്ള മോഹം ത്യജിയ്ക്കുക.

24-19. V.

213 കാരണം ദുർജ്ജനങ്ങൾക്കി-
ല്ലാശഭാവിസുഖങ്ങളിൽ;
അവർക്കുവെട്ടുമേകേണ്ട
വിളക്കും കെട്ടുപോം ദ്രവ്യം.

24-20.

214 ഭയപ്പെടുക ദൈവത്തെ-
ദ്ധരിത്രിപതിമാരെയും;
മൃഡരോടുള്ള സമ്പർക്കം
രൂഢവേഗം ത്യജിയ്ക്കുക.

24-21. P.

- 215 മുഖംനോക്കിത്തരംപോലെ
കാൽക്കൾ തീർപ്പ് ചെയ്തതു
നിശ്ചിതമെന്നു നന്നായി-
ലരിച്ചിടട്ടെ ബുദ്ധിമാൻ. 24-23.
- 216 അസത്തിനോടു "നീസത്താ-
ണെ"ന്നു ചൊല്ലുന്ന മർത്ത്യനെ
ശ്രവിയ്ക്കും ലോകമൊന്നാകെ,
തൃജിയ്ക്കും സർവ്വജാതിയും. 24-24. V.
- 217 അസത്തിനെശ്ശുകാരിയ്ക്കും
മാനവൻ മാനനീയനാം;
ആശിസ്സവന്റെ ശീഷ്ത്തി-
ലാവസിസ്സമനാരതം. 24-25.
- 218 "എന്നോടു ചെയ്യതെന്തന്ത്രൻ
ചെയ്യുന്നതവനോടു ഞാൻ
പരക്രിയകൾപോലെന്റെ
പ്രതികാര"മിതോതൊലാ. 24-29.
- 219 വമ്പന്റെ നിരയിൽ പുഷ്പ്
മുന്മുഖംനില്ക്കുവേണ്ട നീ
അതിന്റെ ഹേതു ഞാൻ ചെമ്മേ
പറയാം കേട്ടുകൊള്ളുക. 25-6.
- 220 അടുത്തുകേറി നില്ക്കുന്നു
ശ്രവിയ്ക്കു ബഹുമാനമാം;
പ്രതീപമുരചെയ്യാൽ നീ-
യതീവജ്ജനായ്ക്കും. 25-7.
- 221 വിവാദകാലമായാലും
വിവേകംവിട്ടു മൽസരം!

കമിസ്തുവേണ്ട നിൻദൃഷ്ടി-
പഥത്തിൽ പെട്ടതൊക്കെയും.

25-8. V.

222 മിത്രത്തിനവമാനം നീ-
യുതവിപ്പിച്ച ശേഷമായ്
അതുതീർത്ത ശരിയ്ക്കാ-
നികൃഷ്ടാതസാധ്യമാം.

25-8. V.

223 ബന്ധുവോടൊത്തു നിൻകാൽ
ചിന്തചെയ്യുക ബാലക!
അന്യരോടു രഹസ്യങ്ങൾ-
ഉണ്ടെന്നു പറയേണ്ട നീ.

25-9.

224 മരിച്ചുചെയ്തപെന്നാകിൽ
ചിരിയ്ക്കും കേട്ട വിവരൻ
നിനക്കുദോഷമായുള്ളിൽ
നിനയ്ക്കും പല മാനുഷർ.

25-10. P.

225 കൃപയും ക്രൂരമേകുന്നു
സ്വാതന്ത്ര്യം മർത്യനെപ്പൊഴും
അവമാനത്തിലാകാത്താ-
നവസംരക്ഷചെയ്യുക.

25-10. V.

226 തക്കനേരത്തു ചൊല്ലുന്ന
യുക്തമായുള്ള വാക്കുകൾ
വെള്ളിത്തട്ടങ്ങളിൽവെച്ചു
പൊൻപഴങ്ങൾക്കുതുല്യമാം.

25-11.

227 കൊടുതാം കാര്യ കാർമ്മാലം
മഴയില്ലെന്നുവെങ്കിലും;
ഇതുപോൽബഹുവാഗ്ദാനം
വൃഥാ മോഷ്ടിച്ചിടുന്നവൻ.

25-14.

- 228 ക്ഷമകൊണ്ടു വായിടം
 പ്രഭവിൽ ശാന്തമാനസം;
 മൃദവാക്ഷകളാൽ ഭഗ-
 മാക്ഷം കാഠിന്യമേതുമെ. (a) 25-15. V.
- 229 അടുത്തവിട്ടിലെപ്പോഴും
 കടക്കേണ്ടതന്ത്രജ നീ
 മടുപ്പവർക്കു തോന്നിച്ചാ-
 ലൊടുക്കും ദോഷമൊത്തും. 25-17. P.
- 230 അസത്യമാരു സാക്ഷിസ്തു -
 മയൽക്കാരനു ദോഷമായ്;
 അസ്രവും, ഖഡ്ഗവും പാരം
 തീർന്നു ബാണവുമാണവൻ. 25-18.
- 231 വിശ്വാസഹീനനെന്നു കേൾ-
 കാലത്താശ്രയമാക്കിയാൽ
 ജീർണ്ണഭന്തന്ദളം ക്ലാത്ത-
 വാദവുംപോൽ ഫലപ്പെടും. 25-19. V.
- 232 യഥാകീടങ്ങൾ വസുത്തെ,
 യഥാഭാരവിനൈച്ചിതൽ,
 തഥാഹഃനിഭവിപ്പിസ്തു
 വ്യഥമർത്യാശയത്തെയും. 25-20.
- 233 ക്ഷുധാർത്തവൈരിയെ ബീഭക്ഷ്യ-
 പദേന്ദ്രമംകൊണ്ടു പാറുക;

(a) കീഴുള്ളവർ മേലുള്ളവരുടെ കോപത്തെ ക്ഷമാ
 പൂർവ്വം സഹിക്കയും ശാന്തവാക്കുകൾകൊണ്ടും മധുരഭാഷ
 ണംകൊണ്ടും സാധകാശത്തിൽ അതിനെ മൃദവാക്ഷകയും
 ചെയ്താൽ ആ കോപം ഇല്ലാതാകുമെന്നർത്ഥം.

തൃക്കാതൂരിപ്പുക്കൾക്കായ്
തൃഷ്ട്വാപാനം കൊടുക്കുക.

25-21.

234 അരികൾക്കിതു മൂലാവിൽ
ചൊരിയും കനലായ്ക്കും;
പരമേശൻ നിനക്കേറ്റം
വരവും മഴപോൽ തരും.

25-22.

235 വടക്കൻ കാറ്റുവെള്ളത്തെ—
ത്തടുത്തോടിച്ചു നീക്കിടും;
വൈശ്വനൃ ജിഹ്വയെ ഭുജ-
മുഖവും ഭൂരെയൊക്കിടും.

25-23. V.

236 ആത്മസംഭവനം ചെയ്യാൻ
പ്രാപ്തനല്ലാത്ത മാനുഷൻ
കോടയും പൂട്ടുമില്ലാത്ത
പട്ടണത്തോടുതുല്യമാം.

25-28. P.

237 ഗഗനത്തിൽപ്പറക്കുന്ന
ചടകാദിഖഗങ്ങൾ പോൽ
വൃഥാ ശാപങ്ങളും ചുറ്റി-
ത്തിരിയുന്നു ധരിയ്ക്കുക.

26-2. P.

238 കുതിരയ്ക്കു ചിതം ചാട്ട,
കഴുതയ്ക്കു മവേത്രവും,
ഭോഷണ നിയതം യുക്തം
വൃഷ്ടാഭാഗത്തു ദണ്ഡനം.

26-3. P.

239 ജഡന്റെ ജഡതയ്ക്കൊപ്പി-
ച്ചുത്തരം പറയേണ്ട നീ;
അതുകൊണ്ടവനും നീയും
ശരിയാണെന്നു വന്നുപോം.

26-4.

- 240 നിനക്കുള്ള വിവേകംവോ-
ലപനോടുകൂടെയെങ്കിലും.
അതുകൊണ്ടുപറഞ്ഞാൽ താൻ
ബുദ്ധനല്ലെന്നു സമ്മതം. 26-5. P.
- 241 ജാഡ്യങ്ങൾ പുനരാവർത്തി-
ച്ചുവെന്നു മനസ്സിലാക്കി
വെച്ചുവെച്ചു വീണ്ടും ചെ-
ന്നശിഷ്ടം ശോഭിച്ചുവെങ്കിലും. 26-11. V.
- 242 ബുദ്ധനാണെന്നു താൻ ചിന്തി-
ച്ചുവെന്നു കണ്ടുവോ സുതാ?
അവനെക്കാൾ മഹാൽക്കൃഷ്ണൻ
ഭോഷനാണെന്നു കാണുക. 26-12. P.
- 243 ലോകസമുദ്രത്തിൽത്തന്നെ
കവാടം തിരിയും വിധം
മടിയൻ ശയ്യയിൽത്തന്നെ
കിടന്നു മറിയും സദാ. 26-14.
- 244 ആപ്തവാക്യങ്ങളെപ്പോലും
സപ്തമാനുഷരിൽപ്പരം (a)
ബുദ്ധിമാനാണു താനെന്നു
ഇതുപ്രകാരം ദൃഷ്ടിയിൽ. 26-16. V.

(a) 'ആപ്തവാക്യങ്ങൾ' ആലോചന, ശരിയായ വി-
ധി, ന്യായം, സാരപൂർത്തി ഇവകൊണ്ടു മനസ്സിനേയും,-
ഭംഗി, ഫലിതം ഇത്യാദികളെക്കൊണ്ടു ശ്രോത്രേന്ദ്രിയങ്ങ-
ളേയും രസിപ്പിക്കുന്ന വാക്യങ്ങൾ എന്നാണ് സങ്കല്പം.- 'സ-
പ്തമാനുഷർ' എന്നതിന്നു ഏറ്റവും മനുഷ്യരും എന്നു ഇവിടെ
അർത്ഥമാക്കേണ്ടതാണ്. വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥത്തിൽ പല സ്ഥല

- 245 തനിയ്ക്കു കാഴ്ചമില്ലാത്ത
വഴക്കിന്നേപ്പെട്ടുനവൻ
കടിയ്ക്കും ശ്വാവിനെക്കാതിൽ
പിടിയ്ക്കുന്നെൻ കാണുക. 26-17. P.
- 246 വിറകിന്റെയഭാവത്താ-
ലെരിയാതഗ്നി കെട്ടുപോം;
കുഴപ്പക്കാരനില്ലാഞ്ഞാൽ
കുഴപ്പമുണ്ടെന്നുപോം. 26-20. P.
- 247 ഇരുന്നൽ തീക്കനല്ലെന്താ-
ണഗിയ്ക്കു വിറകെങ്ങനെ?
അതുപോലൊരു കോപിഷ്ഠൻ
ജനിപ്പിയ്ക്കുന്നു ശ്വേകൾ. 26-21.
- 248 കുഴികത്തുന്നവൻ തന്നെ
വഴിതെറ്റിയതിൽപ്പെടും;
കല്പരുട്ടുന്നവൻ നേരെ
ചെല്ലും പിന്നോക്കമാശ്ശില. 26-27.
- 249 അടുത്ത നാളിനെച്ചിന്തി-
ച്ചവയ്ക്കും തുടങ്ങാലോ.
നാളെയെന്തൊക്കെയെന്നി-
ന്നാൾ നിനക്കറിയാവതൊ? 27-1.
- 250 തന്നു നിന്റെ വായല്ലൊ-
രമ്പൻ നിന്നെ സ്തുതിക്കുന്നു;
പരൻ പുകയ്ക്കുന്നു നിന്റെ
രദനമദമല്ല കേൾ. 27-2.

ങ്ങളിലും 'ഏഴു' എന്ന സംഖ്യ അനവധി, സ്വർഗ്ഗം എന്ന അർത്ഥത്തിലാണ് പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്.

251 കല്ലിന്നു ചെന്നമേറുന്നു
ഭാരമേറുന്നു മണ്ണിന്നു
മൃഗന്റെ കോപമീരണ്ടു-
വസ്തുവേക്കാൾ തുലാം ഗുരു. (a) 27-3.

252 പ്രത്യക്ഷശാസനം ഗുഹ-
മൈത്രിയെക്കാൾ മഹത്തരം;
ശത്രുവിൻ ചുംബനത്തെക്കാൾ
മിത്രദണ്ഡനമുത്തമം. 27-5; 6. P.

253 മധുകോശത്തെയും കാലാൽ
ചവിട്ടും പൂരിതോദരൻ
വിശപ്പുള്ളവനത്രയും
രുചിസ്സും കയ് ച വസ്തുവും. 27-7.

254 സുരഭീകൃതവസ്തുക്കൾ
ഛേദയോല്ലാസഹേതുകം
മിത്രമന്ത്രണമാത്മാവി-
ന്നത്യാഹ് ഛേദപ്രദായകം. 27-9.

255 പിതാവിൻ ബന്ധുവേയും നിൻ-
ബന്ധുവേയും തൃജിക്കൊലാ;
നിന്റെ കഷ്ടതയിൽ നിന്റെ
ഭാരതൃഗേഹം ഗമിക്കൊലാ. 27-10.

256 അകലത്തു വസിയ്ക്കുന്ന
ഭാരാവേക്കാൾ ഫലപ്രദൻ
അടുത്തുതന്നെ പാർക്കുന്നാ-
രയൽക്കാരൻ ധരിയ്ക്കുക. 27-10.

(a) വഹിയ്ക്കുവാൻ പ്രയാസമേറിയത്: അധികം ഉ-
പവേകരമായതു എന്നർത്ഥം.

257 നരകം നാശമീരണ്ടും
നിറയുന്നില്ലാരിക്കലും;
മനുഷ്യനേത്രവും സൂനൊ!
തുച്ഛമല്ലൊരു നാളിലും. 27-20.

258 മുശകൊണ്ടറിയാം പെള്ളി-
യഗ്നിക്കുണ്ടേന കാഞ്ചനം
സൂതിപാഠക വക്ത്രത്താ-
ലൊരുമർത്ത്യനെയും തഥാ. 27-21.

259 യവതുല്യമുരൽക്കുളി-
ലിട്ടമർദ്ദിതം മൃഗം;
അവൻറമെന്യമെന്നാലു-
മുമിയാത്ത്തിരിയാദൃശം. 27-22. V.

260 അനുധാവകനില്ലാതെ
താനേയോടുന്നു ഭജ്ജനം.
മുഗരാജസമം ധൈര്യ-
മാൻനില്ക്കുന്നു സജ്ജനം. 28-1.

261 കടലാശയനായുള്ള
ധനവാതിലുമുത്തമൻ
നിർവ്വ്യാജമാനസം ചേർന്ന്
നില്പനൻതന്നെ നിശ്ചയം. 28-5. V.

262 ധനസമ്പാദനത്തിനായ്
ധൃതികൂട്ടുന്ന മാനുഷൻ
നിർദ്ദോഷിയായ് ഭവിക്കില്ലെ-
ന്നറപ്പായ് വിശ്വസിക്കുക. 28-20. V.

263 ഭജ്ജനമത്ര ചെയ്യുന്നു
മുഖംനോക്കി വിധിപ്പവൻ;

അവനപ്പ നറുക്കിന്നും
സത്യത്തെക്കൈല്പിടുന്നുകേൾ. 28-21. V.

264 സ്തുതിച്ചു ചതിപററിത്തും
നരനൈക്കുളമാത്മജാ!
ശാസിയ്ക്കും നരനൈപ്പിന്നെ
സ്നേഹിയ്ക്കും മൊരുവൻ ദൂരം.

265 ഭരിഭക്ത കൊടുക്കുന്ന
നരൻ നില്പനനായിടാ.
ഭീനരിൽ നിന്നു കണ്മാരദു-
ന്നവരുന്നറുന്നു ശാപവും.

266 സജ്ജനം പെരുകുന്നേരം
ലോകമാജ്ഞാദമാന്റിട്ടു;
ദുഷ്ടനങ്ങൾ ഭരിക്കുമ്പോൾ
കേഴും ലോകങ്ങളൊക്കെയും. 29-2. V.

267 മനഃശുദ്ധതാഭാവമുണ്ടാകുന്നതും
 വെളിച്ചമാകുന്നു വർണ്ണൻ;
 മനസ്സുകൊണ്ടു നന്നായി-
 ചിന്തചെയ്യുന്നു ബുദ്ധിമാൻ. 29-11. P.

268 വെളിവാക്കുകയെത്തുടർന്ന്
കേൾക്കുമധ്യക്ഷനായവൻ?
അവന്റെ സർവ്വഭാസനാർ
ദൈവത്തെത്തന്നെക്കൊള്ളുക.

20-12. P.

269 നില്പന്നൻ ഭൂഃഖിതൻ താനും
കണ്ടുമിട്ടും പരസ്സരം;
ഇരുപേരുടെയും നേത്രം
തെളിയില്ലെന്നതീശപരൻ.

29-13. P.

- 270 നീതിപൂർവ്വകമായേതും
വിധിച്ചെയ്യുന്ന ഭൂമിപൻ
നീതിയാൽ സ്വന്തം പിറഞ്ഞ
ബലവത്താക്കുമെന്നപഹം. 29-14. P.
- 271 വടിയും ശിക്ഷയും നല്ല-
വിജ്ഞാനം നൽകുമേവനും;
സ്വതന്ത്രൻ സുതനമ്മയ്ക്കു
വരുത്തും ലജ്ജയേററവും. 29-15.
- 272 ശരിയായവിധം നിന്റെ
മകനേ നീ വളർത്തുക
നിനക്കുശ്വാസനം നൽകും
മനഃസംതുഷ്ടിയും തരും. 29-17.
- 273 ചെമ്മുക്കൊണ്ടുമാത്രം നേർ-
വഴിയ്ക്കുവില്ല സേവകൻ.
അടിപേടിയ്ക്കുവാനില്ല-
നരിയുന്നതു കാരണം. 29-19. P.
- 274 നിനച്ചു കഴിയും മുഖേ
കഥിച്ചു കഴിയുന്നവൻ
അധമൻ ജളനെന്നൊള-
മധികം, കേൾക്കു ബാലക! 29-20. P.
- 275 ശൈശവംതൊട്ടു ലാളിച്ചു
വളർത്തപ്പെട്ട മാനവൻ
ദാസനാകുമൊട്ടു കത്തിൽ
ഭീമശ്വാസംകഴിച്ചുവോ. 29-21. P.
- 276 രാഗാദികൾക്കു കീഴ്വെട്ട
മാനവൻ കേഴാഭകാരകൻ;

ദുഷ്ടാമിയപരാധത്തെ
വലിപ്പിക്കുന്നു ബാലക! 29-22. P.

277 പ്രാഗത്ഭ്യമനിശം പുത്രാ
താഴത്താക്കുന്നു മർത്യനെ;
വിനയം വലുതാക്കിട്ടു-
മവന്റെ മഹിമാവിനെ. 29-23 P.

278 സജ്ജനം ദുഷ്ജനത്തെ വി-
ഭേദിക്കുന്നു നിരന്തരം;
സന്മാർഗ്ഗമൊക്കെയും ദുഷ്ട-
മർത്യനും നിരസിപ്പിടും. 29-27. P.

279 ദൈവവാക്കുകൾ നിശ്ശേഷം
പാവനം ശോഭനം പരം.
അശ്രയിക്കുന്നവർക്കു-
മഭയസ്ഥാനമീശപരൻ. 30-5. V.

280 ഈശ്വരപ്രോക്തമാം വാക്കിൽ
ചേർക്കു വേണ്ടേതു മോമനെ!
അതു ശിക്ഷാർഹമാം പാപ-
വക്കാവാം നീയുമോക്കുക. 30-6.

281 പൃത്ഥ്വിമാനമച്ഛന്നം
സത്യമല്ലാത്ത വാക്യവും
ഇവ ഭൂരെയകറ്റേണം-
മിവനിൽ നിന്നു ദൈവമേ! 30-8.

282 ധനികതപവുമത്യന്തം
ധനഹീനതയും വിഭോ!
അടിയന്നുരുളീടൊല്ല
മുടക്കീടൊല്ല നിത്യത. 30-8.

- 283 ധനപുത്തിയി“ലാരിശം”-
നിതിഹാഹന്ത ദൈവമേ!
കളവാഞ്ചൊരുപക്ഷേ ഞാൻ
പരയാനിടയായിടാം. 30-9. P.
- 284 ഭാരിദ്രുഭുഃഖമേദുമ്പോൾ
ചോരണം ചെയ്തുപോമഹം
വിന്നെയെൻ ദൈവനാമത്തിൽ
കള്ളയാണയുമിട്ടുപോം. 30-9.
- 285 പരിപാവനരായ് താനേ-
കരുതുന്നൊട്ടു മാനുഷർ
പരയാമവരെന്നാലും
കറയെക്കഴുകാത്തവർ. 30-12.
- 286 രണ്ടു പുത്രികൾ കന്നട (a)
യ്ക്കുണ്ടു രണ്ടുമൊരേവിധം
കൊണ്ടുപാകൊണ്ടുവായെന്നു
മുണ്ടുകൂട്ടാതെ ചൊല്ലിടും. 30-15. V.
- 287 അലംഭാവമുദിച്ഛാത്ത
വസ്തു മൂന്നുണ്ടു ബാലക!
നാലാമതൊന്നു ചൊല്ലുന്നീ-
ലിനിവേണ്ടെന്നൊരിക്കലും. 30. 15.
- 288 നരകം, ഗർവാത്രത്തിൻ-
വദനം, വർദ്ധമിയും;
മതിയെന്നുരചെയ്യുന്നി-
ല്ലഗ്നി യാതൊരു നാളിലും. 30-16.

(a) “കന്നട” ആശയെ നിർദ്ദേശിക്കുന്നു, ഇതിന്റെ
രണ്ടു പുത്രികൾ വിഷയേച്ഛയും ദ്രോഹാശയവും തന്നെ.

- 289 എനിയ്ക്കു ഗുപ്തമായിട്ടു
ചൊല്ലാൻ മൂന്നുണ്ടു സംഗതി;
പിന്നെ നാലാമതൊന്നുള്ള—
തെന്നാലജ്ഞാതമോറവും. 30-18. P.
- 290 ഗരുഡായനമാകാശം,
ശിഖയിൽ സ്പ്പ് പദ്ധതി,
കടലിൽ കപ്പലിൻമാറ്റം,
യൗവനെ മർത്യപാഥയും. 30-19.
- 291 ഉലകം മൂന്നു കായ്ത്താ—
ലുലയുന്നു നിരന്തരം;
നാലാമതൊന്നിന്നെത്താങ്ങാ—
നാളാർക്കുനില്ല പാരിടം. 30-21.
- 292 അധികാരം നടത്തുന്ന
ഭാസനും, കക്ഷിപുരണം
ശരിയായിബ്ഭവിച്ചുള്ള
ഭോഷനായൊരു മർത്യനും. 30-22.
- 293 വിവാഹബദ്ധയാം സ്ത്രീയിൽ—
ഭേദവും, തന്റെ നാഥയെ
ബലാലിറക്കിവിട്ടോരു
ഭാസിയും കേൾക്കുന്നാലിവ. 30-23. P.
- 294 നാലുണ്ടു ഭൂമിയിൽ വസ്തു
കേവലം ചെറുതായതു
അവ വിജ്ഞരിലത്യന്തം
വിജ്ഞരാകുന്നു നിശ്ചയം. 30-24.
- 295 ഒട്ടുമേഖലമില്ലാത്ത
കൂട്ടമാണ് വിവിധലികാ

എങ്കിലും ഫലകാലത്തിൽ
സംഭരിയ്ക്കുന്നു ഭോജനം.

30-25.

296 ബലമരൊരു വഴ്ത്താൻ
മുയലെന്നു സുസമ്മതം;
അതു പാറകളിൽത്തന്നെ
പണിയുന്നു നിരേതനം.

30-26.

297 കളിയല്ല സുതാ! വെട്ടു-
കിളികൾക്കില്ല നായകൻ.
ഇളയാതവ കൂട്ടാമേ-
ന്നിളകും വിഗമങ്ങളിൽ.

30-27.

298 അഷ്ടാവദനഹാരാത്രം
തുഷ്ട്യാനിൽക്കുന്നു കാൽകളിൽ;
അതുരാജനിരേതത്തിൽ
കുടിപാർക്കുന്നു- നാലിവ.

30-28

299 ന്യായപൂർവ്വം വിധിയ്ക്കാനായ്
വായ്തുറക്കു തന്റേ, നീ
ഭരിഭു ദീനന്മാരോടു
നീതിചെയ്യുക സർവ്വദാ.

31-9.

300 നിഷ്കലം രൂപലാവണ്യം
വൃന്ദം സൗന്ദര്യമൊക്കെയും
കർത്താവിൽബദ്ധമേറുന്ന
മാനിനീമാനനീയയാം.

31-30.

(സമാപ്തം.)